

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus primi scena tertia

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

Ἵπὸ ἕ δέος γ' αὐτὸν ἐδεῖς ἤθελε
 Τῶν σκυλοποιῶν εἰχάσαι πάντως γε μίω
 Γνωσθε] τὸ γ' ἑατρὸν δεξιόν.

ΝΙΚ. Οἶμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγῶν ἐξέρχεται.

ACTUS PRIMUS

Τρίμετροι Ἰαμβικοί, καὶ Τετράμετροι Τροχαϊκοὶ
 Καταληκτικοὶ, καὶ ἄλλοι.

ΚΛΕΩΝ, ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

235 ΚΛ. Οὐ τοι, μὰ τὸς δώδεκα θεῖς, χαίρησεν,
 Ὅπῃ πῖ τὰ δῆμα ξυνώμνυτον πάλα.
 Τῆτι τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
 Οὐκ ἔστι ὅπως ἔ Χαλκιδέας ἀφίσατον.
 Ἀπολείδων, Σπθανεῖδων, ὦ μισρωτάτω.

240 ΔΗΜ. Οὐτῷ, τί φθίγεις; εἰ μενεῖς, ὦ γυνάδα
 Ἀλλαντοπᾶλα; μὴ προσδᾷς τὰ ἀράγματ' α.
 Ἄνδρες ἰπποῆς ὄψα γίγνεσθε· νῦν ὁ χαίρος. ὦ Σίμων,
 ὦ Παιαίπ', οὐκ ἐλάττε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
 Ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνε, καὶ παναγρέφει πάλιν.
 245 Ὁ κοινογὸς δῆλ' αὐτῶν, ὡς ὁμῶς προσκειμῆναι.
 Ἄλλ' ἀμύνε καὶ δίωκε, καὶ προπιλῶ αὐτῷ ποῦ.
 ΧΟΡ. Παιε παιε τὸ πανῆρον, καὶ παρεξιπώσρατον,
 Καὶ πελῶνιου, καὶ φάραγθα, καὶ χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
 Καὶ πανῆρον, καὶ πανῆρον πολλάκις γ' αὐτ' ἐρῶ.
 250 Καὶ γ' ἔστ' ἢν πανῆργ' ἢν πολλάκις τὸ ἡμέρας.
 Ἄλλὰ παιε, καὶ δίωκε, καὶ τέρπει, καὶ κίκα.

Καὶ

vf. 234. Οἶμοι] Euripides in Cyclope vf. 192. Οἰ-
 ποῖσι Κύκλωσ' ὄψ' ἐγγύσιμ' πῖ δρᾶσμεν; Ἀπολάλαμεν
 γὰρ, ὡς γίγνεσθε πρὸς χεῖρ' ἑατρῶν;

vf. 240. Οὐτῷ, τί φθίγεις; εἰ μενεῖς;] In Pluto vf.

439. ἔστ' ἢν πανῆργ' αὐτῶν, ὡς ὁμῶς προσκειμῆναι
 vf. 243. Οὐκ ἐλάττε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;] Quasi de
 acie instructa loquitur; sic in Avibus vf. 353. πῶ 'σθ'
 ὁ ταξίσχ' αὐτῶν; ἰπαγῆτα τὸ δεξιὸν κέρας.

vf. 249.

Prae metu enim ejus nullus voluit
 Artifex personam effingere: perfacile tamen
 Cognoscetur; nam spectatores cordati sunt.
 Nic. Hei misero mihi, Paphlago egreditur.

SCENA TERTIA.

Senarii Jambici, & Septenarii Trochaïci Catalectici, & alii.

CLEO, DEMOSTHENES, ALLANTOPOLA, CHORUS.

235 **C**L. Haud impune, ita me duodecim illi Dii ament, feretis,
 Quod in plebem conjurastis dudum.
 Istud Chalcidicum poculum quid vult sibi?
 Non potest fieri, quin Chalcidensibus defectionis auctores sitis.
 Peribitis, moriemini, sceleratissimi.

240 **D**EM. Heus tu, cur fugis? non manebis, ô egregie
 Botulorum venditor? ne prodas negotium.
 ô Equites adeste, tempus est. ô Simon,
 ô Panaeti, nonne agitabitis equos ad dextrum cornu?
 Prope adfunt viri: sed defende, & revertere rursus.

245 Apparet pulvis, quem prope imminentes excitant.
 Sed defende, pelle, & in fugam eum conjice.

CHOR. Caede, caede veteratorem & perturbatorem ordinis equestris,
 Et publicanum, & abyssum malitiae, & gurgitem rapinarum,
 Et veteratorem, & veteratorem: identidem enim hoc dicam:
 250 Nam iste nequam & veteratorem egit saepe quotidie. (uno die)
 Sed verbera, pelle, perturba, age, rue,

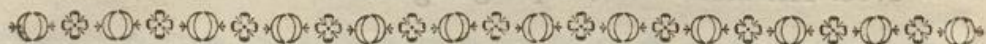
Et

vi. 249. Πολλὰ κτε γὰρ ἀπ' ἱπῶν] Euripides in Hippolyto vi. 664. Ὀλοισὶν μισῶν δ' ἔπειτ' ἰμπλησθῆσομαι Γυναικας, ἂν εἰ φησὶ τις μ' αἰεὶ λέγειν. Ἀεὶ γὰρ εἰ πως σὶσι κακίην κακῆ. Perentis; nunquam enim

sariabor odio mulierum, nec, si quis dicat me id semper dicere; nam semper illae sunt malae.

vi. 250. Ἀλλὰ παῖς] In Nubibus vi. 1511. ὁμοῦ βδελύς, παῖς, πολλῶν ἔγικα. Vide Acharn. vi. 280.
 Λ α α α

Καὶ βδελύγῃ, καὶ γὰρ ἡμεῖς, καὶ πικρὴν βόα·
 Εὐλαβῆ δὲ, μὴ κρύβῃ σε· καὶ γὰρ οἶδα τὰς ὁδούς,
 Ἄσπερ Εὐκράτης ἔφθυγεν διθὺ τῆ κυρησίαν.

255 ΚΛ. **Ω** Γέροντες Ἠλιασταί, Φερότερες τριωβόλις,
 Οὐς ἐγὼ βόσκω, κεκραγῶς καὶ δίκαια κἀδίκαια,
 Παρὰ βουβήϊθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπομαι ξυνομοτῶν.

ΧΟΡ. Ἐὶ δίκη γ' ἐπεὶ τὰ κοινὰ, πρὶν λαχεῖν, κατεοδίεις,
 Κἀποσυχάζεις πίζων τὲς ὑπὸ θύνας, σκοπῶν,

260 Ὅστις αὐτῶν ὁμῶς ὅστις, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων.

Κῆν πν' αὐτῶν γνώβῃ ἀπαράγμων ὄντα καὶ κεχρηότα,

Καταγαγῶν ἐκ Χείρονης, Δραβαλῶν, ἀγκυέσσας,

Εἶτ' ἀπετρέφας τὸ ὄμιον, αὐτὸν ἐκκολάθεις·

Καὶ σκοπεῖς γε, τῆ πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,

265 Πλῆσθ', καὶ μὴ ποτηρὸς, καὶ πρέμων τὰ παράγματα.

ΚΛ. Ξυνοπέκειοθ' ὑμεῖς ἐγὼ δ', ὦ ἴδρες, δι' ὑμᾶς τύπομαι,

Ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον, ὡς δίκαιον ἐν πύλῃ

Ἐστάναι μημεῖον ὑμῶν ὅστις, ἀνδρείας χείρας.

ΧΟΡ. Ὡς δ' ἀλαζῶν, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες, οἱ ὑπέρχεθ',

270 Ὅσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικθῆεθ'.

Ἄλλ' εἰν ταύτῃ γε καὶ, ταυτηῖ πεπλήξεθ'.

Ἦν δ' ὑπεκκλήνῃ γε δελεῖ, πρὸς σκέλ' κυρηβάσθ'.

ΚΛ. Ὡ πόλις, καὶ δῆμ', ὑφ' οἷον θηλείων γαπρίζομαι;

ΧΟΡ. Καὶ κέκραγας, ὅσπερ αἰεὶ τῆ πόλιν κατατρέφεις;

vf. 254. Εὐκράτης] De isto Comicus alibi: Καὶ σὺ
 Κυρησιοπάλα Εὐκράτης σὺ πᾶξ, referente Scholiaste, qui
 dicit eum molas possedisse; hinc furturum mentio.

vf. 255. Ἠλιασταί, φερότερες τριωβόλις] Socios & So-
 dales trioboli vocat Heliastas, sive eos, qui in He-
 liasta, loco publico ita dicto, iudicia exercerent; quia
 illo tempore merces iudicialis esset tres oboli: quae
 antea fuerat unus obolus. In Nubibus vf. 861. ὁ
 πρῶτον ὄβολον ἑλάβον Ἠλιαστικόν. Idem clarius in Ve-
 spis vf. 197. ὁ συνδικαστὴς ἐπὶ Κλῆον ἀμόνατος.

vf. 256. Ὅδε ἐγὼ βόσκω] Quod hic Cleo dicit, non
 vanum est; nam ipse iudicem Cleonis: αὐτὸς δ' ὁ Κλέων,
 ὁ κεκραγῆδῆμας, μόνος ἡμᾶς ἐ περιτρέφει· ἀλλὰ φυ-
 λᾶσθ' διὰ χερσὲς ἔχων, καὶ τὰς μίνας ἀπαμύνη.

Ibid. Καὶ δίκαια καὶ ἀδίκαια] Est proverbiale; in A-
 charn. vf. 372. Ἐάν τις αὐτὸς ὄλογθῃ, καὶ τὴν πόλιν ἄλλῃ
 ἀλαζῶν, καὶ δίκαια κἀδίκαια. In Pluto vf. 233. Ἦν δὲ

χερμαῖον σε τήμειον μετὲν ποιῆσαι, καὶ δίκαιος κἀδι-
 κός. ubi etiam vide Notam.

vf. 258. Ἐν δίκη γε] In Nubibus vf. 1336. κἀπο-
 φανῶν γε τὴν δία, ὡς ἐν δίκη σ' ἐτυπῆν.

vf. 259. Κἀποσυχάζεις] Metaphora a ficibus, quas
 decerpant premendo experiuntur an sint maturae. Sim-
 ul alludit ad verbum συκοφαντεῖν. ex Scholiis.

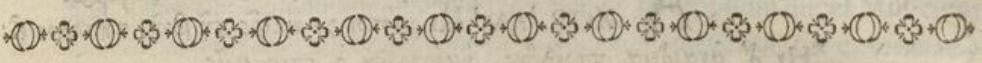
vf. 260. Ἦ πέπων ἢ μὴ πέπων] Immatura ficus di-
 citur ἐλυθῆθ' & φήληθ', de qua maturefcence usurpa-
 vit vocem πέπων Comicus in Pace vf. 1167. τὴν γε
 φήληθ' ἔραν εἰδαιόσθ', εἰθ' ὅπταν ἢ πέπων, ἰοθία.
 Hic in Equitibus per metaphoram πέπων est homo
 mitis; Aeschylus in Eumenidibus vf. 67. Ἐχθροῖσι τοῖς
 σοῖς ἢ γνήσομαι πέπων. Inimicis tuis non sium mitis.

vf. 262. Καταγαγῶν ἐκ Χερσονήσου] Thraciae Cher-
 sonesus intelligitur Atheniensibus subiecta, ut recte Scho-
 liastes. Cleon itaque, si quem ibi sciret idoneum in-
 iuriis, illum Athenas evocatum calumniabatur, in-
 iurians.

Et execrare eum, uti nos facimus, eique instans clama.

Et cave ne effugiat: etenim novit vias,

Per quas Eucrates fugit ad furfures.

- 255 **C**L. ὁ Senes Heliastae, trioboli participes,
 Quos ego pascō clamore meo, quo jure, qua injuria;
 Succurrite, nam ab hominibus conjuratis vapulo.
CHOR. Merito sane: nam communia bona, priusquam forte distributa fuerint, devoras:
 Et pertrectas premisque reos tanquam ficus, spectans
 260 **Ecquis** eorum sit crudus, aut maturus, aut non maturus:
 Tum si quem videas a litibus abhorrentem & oscitantem,
 Huc evocatum ex Chersoneso, calumniis circumventum,
 Humero retorto, deglutire soles;
 Et observas, si quis civium est simplex, instar agni,
 265 **Opulentus** & non improbus, sed abhorrens a litibus.
CL. Vos una in me insurgitis: at ego propter vos vapulo,
 Quia sententiam dicturus eram in senatu, ut aequum sit in urbe
 Extare monumentum vestrae fortitudinis.
CHOR. Quam arrogans, quam subactus est, vides ut se insinuat,
 270 **Quasi** senes nos decipit.
 Sed si hac manu (parte) vicerit, ista percutietur.
 Si vero declinaverit huc, in crus impinget.
CL. ὁ Cives, ὁ popule, quales mihi bestiae ventrem percutiunt.
CHOR. Etiam clamitas, qui semper urbem vastas?

mulans eum crimine laesae maiestatis & proditionis, aut alio quocunque. Chersonesus autem tantum exempli gratia hic nominatur; nam & alibi erant Civitates Atheniensibus subiectae, non minus calumniis Sycophantarum expositae: aut propterea Chersonesi fit mentio, quia forte nuper inde aliquem accusaverit Cleo.
 Ibid. ἄγκυρας] Scholiastes: ἀγκύρισμα εἶδος παλαισματῶν. Hefychius: ἀγκύρισμα, ἡνίκα τ' ἐν πάλῳ. Species & figura quaedam in Iudaea. Idem Scholiastes ἀγκύρισμα dicit etiam esse σκῆτον ἀγκυρικὸν σύκων. Instrumentum quo ficus prebenduntur, nempe cum decerpuntur: Hefychius: ἀγκυρα, ἐν ἧ τὰ σύκα λαμβάνουσι. ἀγκυρα est, qua ficus capiuntur; itaque ἀγκυρίζου τινα erit prebendere aliquem, ut ficus prehendendi solent illo instrumento: quae significatio hic locum habere videtur; ut peristat in metaphora; nam paulo ante dicebat ἀποσυνάξει.
 v. 269. Μάσθλης] In Nubibus v. 448. μάσθλης, ἰ-

ρων, γλοῖος, ἀλκῆδόν. ubi vide notam.
 Ibid. Ἰπριχίῳ] Glossae: ὑπὲρ χροῖα, obrepso, quod de occultis fallaciis dicitur Latine; Plautus in Trinummo Act. I. Sc. II. v. 23. Neque enim tu, crede, mihi imprudens obrepseris.
 v. 270. Ἐκκοβακιστέῳ] Scholiastes: ἀπατῶ. Comicus infra, v. 414. καὶ γὰρ δι' ἄλλα γ' ἐστὶ μοῦ κῆλα — ἰζητάτων γὰρ τὰς μαχίους. Hefychius: κῆλα, πανεργῶν. Comicus coniungit: ut infra, v. 331. ἐν πανεργία τε καὶ θρόσῳ, καὶ κωβακιστέῳ. v. 447. κῆλα εἶ' deinde alter: πανεργῶν εἶ'. In Ranis v. 1041. μή τε κῆλας ὄσπερ νῦν, μη δὲ πανεργῶν.
 v. 271. Ἐάν ταύτη γὰρ νικᾷ] Infra, v. 337. εἰάν δὲ μὴ ταύτη ὑπὲρ.
 v. 272. Κωβακιστῶν] Hinc κωβακιστῶν, quod Grammatici exponunt: ἢ διὰ τ' ἐκράτων μάχῃ. nempe cum animantia quaedam cornibus inter se concurrunt: dicit ergo: si Cleo in me cotnuā verterit, crus ei opponam, in quod impinget.

275 Α Λ Λ. Ἄλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε παρῶτον τρέφομαι.
 ΧΟΡ. Ἄμ' εἰ μὲν τοῖ γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ.

Ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθης, ἡμέτερον ὁ πυραμῆς.

Κ Λ. Γετονὶ τ' ἀνδρ' ἐγὼ δέικνυμι, καὶ Φῆμ' ἐξάγειν

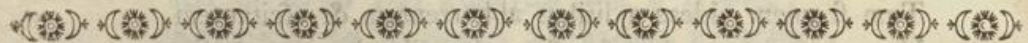
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζαμθύμαθα.

280 Α Λ Λ. Ναὶ μὰ Δία, κάγωγε τῶτον, ὅτι κενὴ τῇ κοιλίᾳ

Ἐσθραμῶν εἰς τὸ Πρωταίον, εἶτα πάλιν ἐπιθεῖ πλέα.

Δ Η Μ. Νῆ Δί' ἐξαγαγάν γε τὰ πόρρηθ', ἄμ' ἄρτον, καὶ κρέας;

Καὶ τέμαχον, καὶ Περικλῆς ὅτε ἠξιώθη πρόποτε.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ 19.

Κ Λ. Ἄποθανεῖστον αὐτίκα μάλα.

285 Α Λ Λ. Τειπλάστον κεκεράζομαι σε.

Κ Λ. Καταβόησομαι βοῶν σε.

Α Λ Λ. Κατακεράζομαι σε κερᾶζων.

Κ Λ. Διαβαλάσ', εἰν φραττηγῆς.

Α Λ Λ. Κωσοκοπήσω σε τὸ νῶτον.

290 Κ Λ. Περιελάσ' ἀλαζονείας.

Α Λ Λ. Ὑποτεμῆμαι τὰς ὁδὸς σε.

Κ Λ. Βλέψον εἰς ἐμ' ἀσκαρδάμυκτον.

Α Λ Λ. Ἐν ἀγρᾷ κάγω τεθεαμμαι.

Κ Λ. Διαφορήσω σ', εἰ π' ἠρῆσαι.

295 Α Λ Λ. Κοταφορήσω σ', εἰ λαλήσεις.

Κ Λ. Ὁμολογῶ κλέπειν σὺ δ' ἐχέ;

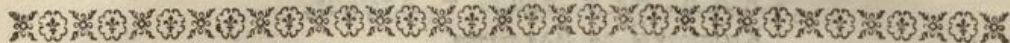
Α Λ Λ.

vf. 276. Τήνελλος εἶ.] Scholia: νικῶντος ὁ Τήνελλος εἶ δὲ κωμῶντος ἐπιτίκτον. Ἰδὲ, Τήνελλος ἄνθρωπος ἐστὶν ὁμοῦ ἰσχυρῶς αὐτὸ ἰσχυρῶς, ἵνδεν ὁμοῦ ἰσχυρῶς: ἵνδεν ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς in Acharn. & in Avibus in line.

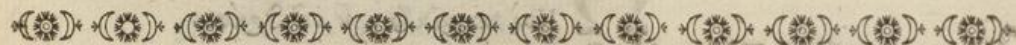
vf. 277. Ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθης ὁ πυραμῆς.] In Thesmoph. vf. 99. τῇ γὰρ τετρακτῶν ἡμέτερον ὁ πυραμῆς: nostrum est ὁμοῦ ἰσχυρῶς praemium. Scholiastes ad hunc in Equitibus locum: εἰδὲται δὲ ὅτι τοῖς συμποσίοις ἀμύλλαντες περὶ ἀγροπίας, καὶ ὁ διαγυπτήσας μέχρι τ' ἐν ἐλάμυκτον τ' πυραμῆς. Soliti sunt in convivio certare pervigilando, & qui pervigilasset usque ad auroram, ille accipiebat pyramum, quae erat placenta ex melle & farina tridieca, ut idem dicit. Callippus Comicus in Pannychide: Ὁ δ'

ἄγροπίας τ' πυραμῆς ἀμύλλαντες ἀμύλλαντες apud Athenaeum XV. p. 668. Ex notis Kusteri.

vf. 279. Ζαμθύματα.] Scholiastes: τὰ λεγόμενα ὑποζώματα εἰσι δὲ ζῶμα τ' νῶτον ἀπὸ τῶν εἰρην ὑποζώματα, εἰτεν ὡς τρεῖς μᾶλλον παῖδες, ζωμάματα. Inteligit illa, quae dicuntur ὑποζώματα. Sunt autem ligna navium (quibus naves succinguntur & muniuntur). Dixit autem pro ὑποζώματα joculariter tanquam ad coquum ζωμάματα. nam coqui juscula parant. Erat autem vetitum materiam navium exportare ad hostes; in Ratinis vf. 360. ἢ τὰ πύρρον ἀποτίμη, — ἀσκάματα καὶ λῖνα καὶ πύρρον διαπέμψων εἰς Ἐπίδουρον ἢ χερῶματα ταῖς ἢ ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχων τὰ πύρρον.

275 **B**OT. At ego te isto meo clamore primum fugabo.
CHOR. At siquidem eum clamore viceris, triumphum duces Musicum:
 Si vero impudentia ipsum superaveris, nostra est placenta (i. e. vicinus.)
CL. Hunc ego hominem defero, ajoque eum extulisse
 Triremibus Peloponnesiorum iuscula.
 280 **BOT.** Et ego hunc, ita me Jupiter amet, quia ventre vacuo
 Currit in prytaneum, post revertitur inde currens pleno.
DEM. Quin etiam, ita me Jupiter amet, effert inde res vetitas: panem & carnem
 Et piscium frustra, quae nec Pericli obtigerunt unquam.

SYSTEMA VERSUUM XIX.

285 **CL.** Moriemini jamjam.
BOT. Triplo plus vociferabor.
CL. Clamando superabo te.
BOT. Vociferando te superabo.
CL. Calumniabor te, ubi praetor eris.
BOT. Concidam tibi tergum.
 290 **CL.** Exagitabo te propter tuam arrogantiam.
BOT. Obstruam vias tuas.
CL. Adspice me oculis non conniventibus.
BOT. In foro & ego sum educatus.
CL. Differam & vexabo te, si mutis.
 295 **BOT.** Stercore te oblinam, si loqueris.
CL. Ego fateor me esse furem, tu vero non.

BOT.

vf. 282. Τα 'αίρηται'] Ita Edd. pristinae; non α' α-
 πέρηται.
 Ibid. 'Απέρηται'] Quoniam Cleo dixerat, Allantopola
 iam exportare materiam navium hostibus, quod veti-
 tum erat; etiam Allantopola nunc dicit Cleonem ex
 Prytaneo res vetitas exportare. Ex Scholiaste.
 vf. 290. Πειράω σ' ἀλαζονείας] Vel a περιαιρώ, ut sit,
 adimam tibi tuas arrogantias & compescam: vel a περι-
 λαύω, περιλαύω pro περιλάω. Infra, vf. 322. οὐκ ἐπι-
 θικτικαίς με περιλαύεις. quod potest etiam ita dici,
 ut ἐπιθικτικαί σε περιλαύει.
 vf. 291. 'Προσημύμην τὰς ἰδέεσσι] Xenophon I.

Hell. ὑποσημύμην σ' ἰς ἴδμεν πλὴν & metaphori-
 ce idem H. Hell. ὑποσημύμην ἰς τὰς ἰδέεσσι.
 vf. 292. Βάσιφορ εἰς ἐμ' ἀσκαρδισμῶν] Hoc pro-
 pretea dicit, quis non credit, alterum tam audacem
 & impudentem fore, ut oculis rectis intueri possit ma-
 gnae auctoritatis virum. Vide notam ad Ranas vf.
 1522.
 vf. 293. 'Ἐν ἀγορῇ] Quasi dicat: Et ego sum impu-
 dens, ut Rhetores, qui in foro versantur. Infra, vf.
 323. ἰδίλλας ἀναίδειαν, ἵππερ' ἔμην πρὸς αὐτὴν ἔπιτόσαυ.
 vf. 294. Γελοῖται] Ita Edd. Juntina, Farrei & Brubac-
 chi; Aldina γελοῖται male.

ΑΛΛ. Νῆ τ' Ἐρμῖν τ' Ἀγοραῖον,
Κά πορκῶ γε βλέπονταν.

ΚΛ. Ἀμότρη τινυ σοφίξῃ,

300 Κά σε Φανῶ τοῖς Πρυταίεσιν,
Ἀδεκατότῃς τ' ἑσῶν ἰε-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ Σ'.

ΧΟΡ. ³ Ω Μιὰρὲ, ἔ βδελυρὲ,
Καὶ κερακίττα, ἔ σὺ θεάσασ

305 Πᾶσα μὲν γῆ πλῆρα,
Πᾶσα δ' ἐκκλησία,
Καὶ τέλη, ἔ γραφαί,
Καὶ δικαστεῖ, ὦ
Βορβοροτάραξι, ἔ

310 Τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ-
μῶν ἀναπετυεβακός.

315 Ὅτις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκίφηκας βοῶν,
Καὶ πὸ τ' πετρῶν ἀναθεῖ τῆς πόρῃς θυνοσκοπῶν.

ΚΛ. Οἶδ' ἐγὼ τὸ φράγμα τῆδ', ὅθι παλαί κελύει.
315 ΑΛΛ. Εἰ δὲ μὴ σὺ γ' οἶδα κελύει, ἐδ' ἐγὼ χρυσοῦματτα,
Ὅτις ὑποπέμναν ἐπ' ὤλεῖς δέρμα μαχθηρῶ βοῶς

Τοῖς ἀγορῆοισιν πάνεργως, ὡς τε Φαινεῶ παχί,
Καὶ πλεῖν ἡμέρα φορῆσαι, μείζον ἢ δυοῖν δοχμαῖν.

ΔΗΜ. Καὶ γῆ Δία, καὶ μὲ τῆτ' ἔδρασε ταῦτον, ὡς κατάγειων

320 Πάμπολιν τοῖς δημόταισι ἔ τοῖς φίλοις ὠφθαλμοῦν.
Πεῖν γ' εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ὃν ταῖς ἐμβάσιν.

ΣΥ-

vf. 297. Νῆ τ' Ἐρμῖν τ' Ἀγοραῖον] Scholiastes: ἐν
μίσθῳ γὰρ τῆ ἀγορᾶ ἰδρύεται Ἐρμῖν Ἀγοραῖν ἀγάλμα. In
milito enim foro posita est statua Mercurii Agoraei. In
Pluto vf. 1136. dicitur ἰαπολλεῖος. Erat & Ζεὺς Ἀγο-
ραῖος, de quo in sequentibus.
vf. 299. ἄλλοτῆρα] Quasi Cleoni sit proprium furari

& peierare.

vf. 302. Κοιλίας] Sic παρ' ὑπόνοισιν dixit pro ἐστίας,
utpote ad lamionem & coxum. Schol.

vf. 314. Κατὶόου] Utitur hoc verbo Coriarius ex
atte futoria petito.

vf. 319. Καὶ γῆ Δία] Metrum turbatum est, quod
,, sic

Bot. Imo ita me Mercurius forensis amet,
 Etiam pejero, licet viderint me furantem.
 Cl. Alienas ergo artes (*i. e. meas*) imitaris.
 300 Et te deferam apud magistratus,
 Quod non decimatos Diis fa-
 cros possides ventriculos.

SYSTEMA VERSUUM IX.

Chor. ô Impure & scelerate,
 Et vociferator, audacia tua
 305 Omnem terram implevit,
 Omnemque concionem
 Et telonia (portitoria), & tabulas,
 Et tribunalia, ô
 Qui ut coenum omnia confundis, &
 310 Universam urbem nostram
 Perturbasti.

TROCHAICI OCTONARII CATALECTICI.

Qui Athenas nostras obtudisti clamitans,
 Et qui e sublimi publica vectigalia, ut piscatores e specula thynnos,
 observas,
 Cl. Novi ego, unde res ista confuitur dudum.
 315 Bot. Si tu non nosti rationem suendi calceos, nec ego rationem farciendi
 intestina,
 Qui oblique incidens corium infelicis bovis, vendebas
 Agricolis astute, ut videretur crassum,
 Et priusquam uno die id gestaverant, duobus palmis majus erat.
 Dem. Et profecto mecum etiam ita egit, itaque risum
 320 Magnum meis popularibus & amicis movebam;
 Nam priusquam Pergafis essem, natabam in calceis. SY-

„ sic in ordinem rediges: *Καὶ ἐν Δία, τῶν ἰδίων & Περγασαί.* Vid. Stephan. Byz. & Schol.
 „ τούτων, ὡς κατὰ τὴν. Kusterus.”
 „ vl. 320. Τέτι φίλοι.] Articulus τῶν tenorem ver-
 „ sus interpellat; qui proinde delendus. Idem.”
 „ vl. 321. Περγασαί.] Nomen pagi Attici Περγασαί,
 „ Laxo pes naset alius in coburno. Kusterus.
 B b b

⊗ ⊗

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ 16.

ΧΟΡ. Ὡς δὴτ' οὐκ ἀπ' ἀ-
χῆς ἐδήλως ἀνά-

δειαν, ἢ περ μόνη

325 Πρῶτα τῆ ῥητόρων;

Ἦ, σὺ πισθίων ἀμέλγεις τ' ξένων τῶς καρπίμης,

Πρῶτ' ὦν· ὁ δ' Ἴπποδάμου λέγει) θεώμεν.

Ἄλλ' ἐφάνη γ' ἀνῆς ἕτερ' πολὺ

Σὺ μιαιώτερον, ὥστε με χαίρειν,

330 Ὅς σε παύσῃ, ἔ παρῆσι, δὴλός ἐστιν αὐτόθεν,

Ἐι πανουργία τε, ἔ θεάσῃ, ἔ κοβαλικθύμασιν.

Ἄλλ' ὦ τραφεῖς, ἔθει πέρ εἰσιν ἄνδρες, οἴωρ εἰσὶ,

Νῦν δεῖξον, ὡς ἐδὲν λέγῃ, τὸ σωφροῖως τραφῆναι.

⊗ ⊗

ΑΛΛ. Καὶ μὲν ἀκῆσαθ', οἷός ἐστιν ἕτοσί πολίτης.

335 ΚΛ. Οὐκ αὐτὸν ἑάσεις; ΑΛΛ. Μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ γὰρ πομπρός εἰμα.

Ἄλλ' αὐτὸ, πρὸς τὸ πρῶτον εἶπεν, πρῶτα ἀφραμαχῆμα.

ΧΟΡ. Ἐὰν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπέεικῃ, λέγ' ὅτι καὶ πομπρῶν.

ΚΛ. Οὐκ αὐτὸν ἑάσεις; ΑΛΛ. Οὐ μὰ Δία. ΚΛ. Ναὶ μὰ Δία.

ΑΛΛ. Μὰ τὸ Προσεῖδω.

ΚΛ. Οἱ μοι, ἀφραμαχῆμα. ΑΛΛ. Καὶ μὲν ἐγὼ σ' ἐπαρήσα.

340 ΧΟΡ. Πάρες, πάρες πρὸς τὸ θεῶν αὐτῶ ἀφραμαχῆμα.

ΚΛ. Ταῦτ' ἔ πεποιθὸς ἀξιοῖς ἐμῶ λέγειν ἑαυτῶ;

ΑΛΛ. Ὅπῃ λέγειν οἷός τε καὶ γὰρ, ἔ χαρυκκοποιεῖν.

ΚΛ. Ἰθὺ λέγειν! καλῶς γ' ἀν' ἐν π' ἀφραμα πρῶτον σοι,

Ἔωμο-

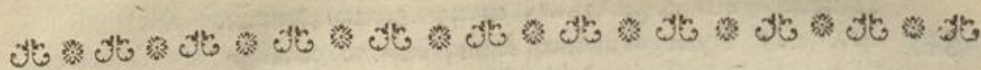
vf. 327. Πρῶτ' ὦν] Supra, vf. 6. de Cleone: ἐπέ-
γι πρῶτ' ὦν Πραξαγόραν.

Ibid. Ὅ δ' Ἴπποδάμου] Scholia: λοιπῶν, φρον, ὁ
ἀφραμαχῆμα. Itaque in contextu subintelligeretur
οἷός. In hisdem Scholiis aliter: λοιπῶν δὲ, ὁ ὀφθαλμῶν
ut sit, lacrymis liquitur.

vf. 337. Ἐὰν δὲ μὴ ταύτη ὑπέεικῃ] Supra, vf. 271.
ἐὰν ταύτη νῦν.

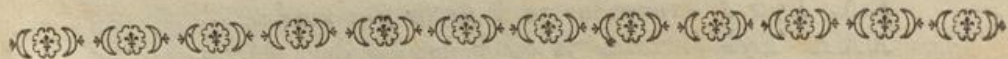
vf. 340. Πάρες] In MS. quodam invenit Cl. Kusterus
πάρες, πάρες, & haec scriptura integrum facit metrum,
quod erat mutilum.

vf. 343. Καλῶς γ' ἀν'] Ironice; in Avibus vf. 138.

SYSTEMA VERSUUM XII.

CHOR. Annon ergo inde a princi-
pio exseruisti impu-
dentiam, quae unicum
325 Praesidium est Rhetorum?
Qua tu fretus mulges peregrinos opulentiores,
Ipse facile inter eos princeps. At Hippodami filius indignatur haec spectans.
Verum enim vero exortus jam est homo alius multo
Te impurior, id quod laetor,
330 Qui adest, & te statim, ut satis apparet, superabit
Versutia, & audacia & assentationibus.
Sed ô qui ibi nutritus es, unde viri sunt, qui quidem sunt,
Nunc ostende, vanum esse illud verbum, quod jubet modeste educari.

JAMBICI OCTONARII CATALECTICI.

BOT. Audite ergo, qualis iste fit civis.
335 **CL.** Nonne me fines verba facere? **BOT.** Non certe, nam & ego malus sum.
Sed de hoc ipso primum decertabo tecum, quis debeat prior verba facere.
CHOR. Quod si non cesserit, adde etiam, quia sis malis prognatus.
CL. Nonne mihi permittes? **BOT.** Non certe. **CL.** Imo certe. **BOT.** Non;
ita me Neptunus amet.
CL. Hei mihi, disruppar. **BOT.** At ego non finam.
340 **CHOR.** Sine disrupatur, per Deos obsecro.
CL. Qua fiducia postulas ut ante me verba facias?
BOT. Quia dicendi peritus & ego sum atque condiendi.
CL. Ecce vero dicendi! pulchre fane tu negotium aliquod tibi oblatum

III

καλῶς γὰρ μοι τὸ εἶναι — ἐν ἑκτοῦς, ἢ προσεῖπας. Demosthenes Philippica III. καλὴν γὰρ οἱ πολλοὶ τὴν ἀπει-
λοῦσιν Ὀμητῶν χάριν, ὅτι τοῖς Φιλίππου φίλοις ἐπέτρα-
ψεν αὐτὰς, ἢ εἰ Ἑσθραίων εἶδεν. καλὴν γὰρ ὁ δῆμος ὁ
Ἑσθραίων, ὅτι τὰς ἀμετρίους μὲν πρὸς αὐτὸν ἀπέλασεν, καὶ
τὰς αἰετὰς εἰς αὐτὸν ἐπέλασεν. γὰρ μασιγῶμενος, καὶ

ἐπιβλάμενος καλῶς Ὀλυμπίαν ἐπίστατο, ἢ τὸ μὲν Λαοβί-
την ἰσχυρῶς χειροτονησάντων, ἢ εἰ Ἰσχυροῦς ἐκ-
βαλλόντων μὴ καὶ κακία τὰ τοιαῦτα ἐπιπέσειν Egre-
giam vero plerique nunc receperunt Oritarum gratiam,
quod Philippi amicis seipsos commississent, Euphracum autem
reperissent: egregiam vero Populus Eretrienstem, quod ve-
stret

- ᾽Ωμισπάρηκλον ὠφθαλαβῶν, μεταχειρίσαιο χητῶς.
 345 Ἄλλ' οἶδ' ὃ μοι πεποθέναι δοκεῖς; ὄφρ' τὸ πλῆθ' ἔσθ'.
 Εἴ πε δικίδιον εἶπας εὐ χητ' ξένῃ μετοίκῃ,
 Τίω νύκτα θρυλλῶν, καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σταυτῶ,
 Ὑδῶς τε πίνων, καὶ πιδεικνύς, τῆς Φίλης τ' ἀνῶν,
 Ὡς δυνατὸς εἶναι λέγει. ὦ μάρε τ' ἀνοίας.
 350 ΑΛΛ. Τί δαί σὺ πίνων τ' πόλιν πεποίηχας, ὥτε νυκτὶ
 Ὑπὸ σῶ μονωτάτῃ κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;
 ΚΛ. Ἐμοὶ γ' ἀντέθηχας ἀνθρώπων πίν'; ὅτις δὴ θύς
 Θωινεῖα θερμὰ καταφαγῶν, κατ' ἐπιπῶν ἀκρεστον
 Οἴησ' ἄρα, κασαλθάσω τῆς ἐν Πύλῳ φραττηγῆς.
 355 ΑΛΛ. Ἐγὼ δέ γ' ἠνυφρον βοῶς καὶ κοιλίαν υἱεῖαν
 Καταβροχθίσας, κατ' ἐπιπῶν τ' ζωμὸν ἀναπόνηθ',
 Λαρυγηῖά τῆς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταραξῶ.
 ΧΟΡ. Τὰ μὲ ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων' ἐν δ' ἔσθ' ὡς σίεται με
 Τῶν φαγμαμάτων, ὅπῃ μόν' τ' ζωμὸν ἐκροφήσεις.
 360 ΚΛ. Ἄλλ' ἔλαβραχας καταφαγῶν, Μιλησίης κλονήσεις.
 ΑΛΛ. Ἄλλὰ χελιδας ἐδηδοκῶς, ἀνήσομαι μέταλλα.
 ΚΛ. Ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τ' βυκτὴν βία κυκίσω.
 ΑΛΛ. Ἐγὼ δὲ κινήσω γε σὺ τ' ὠρωκίον ἀντὶ Φύσσης.
 ΚΛ. Ἐγὼ δὲ τ' ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κίβδα.
 365 ΧΟΡ. Νῆ τ' Ποσειδῶ, καμὲ γ' ἠνῶρ γε τῆστοι ἔλκῃς.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ ΙΕ'

ΚΛ. Οἶόν σε δῖστο τὰς ξύλας.
 ΑΛΛ. Διώξομαι σε δαλίας.
 ΚΛ. Ἡ βύρσα σε θραυόσει).

ΑΛΛ.

frat quidem legatos repulisset, Clitarcho autem dedidisset seipsum, imo fervientes verberibus & tormentis exercentur: bene Olynthiis pepercit, quod Lasthenem Equitum praefectum creasset, Apollonidem autem ejecissent; stultitia & malitia est talia sperare.
 v. 347. Τὴν νύκτα θρυλλῶν] Graphice describit eum, qui meditatur orationem & sese exercet; plane ut Euripides in Electra v. 909. Καὶ μὲν δὲ ὄφρα γ' ἔσθ' ἔξελιμασσαν ὠρωκίον, ἄγ' εἰσὶν ἄνεκον κατ' ἄμμα σὶν. Equidem nunquam mane intermittebam susurrare, quae volebam in conspectu tuo dicere.
 v. 348. Ὑδῶς τε πίνων] In eo etiam Demosthenem Oratorem derisit Aeschines. Demosthenes H. Philippica: χητῶν, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδαρ πίνων, εἰκότως δὲ σκολ' καὶ δυστροπὲς εἰμὶ τις ἀνθρώπων. Qui dicunt,

me, qui aquam potarem, merito difficilem & morosum quendam esse hominem. Pytheas apud Athenaeum II. p. 44. Ἄλλὰ τῆς νύκτα μαλαγῶς ὄφρα, Δημοσθένι καὶ Δημοκρίτῳ, ὡς ἐναντίως τοῖς βίοις διακρίνεται ὁ μὲν γὰρ ὑδρωπικῶν καὶ μεριμνῶν τὰς νύκτας, ὡς φασὶν ὁ δὲ αὐστηρικῶν καὶ μέθυσκεμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἔκαστη, παραστὰς ἡμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις διακινεῖται. Sed huius temporis Demagogos Demosthenem & Demadem videte, quam contrario modo vivunt; ille aquam potens & noctu meditandus, ut ajunt; ille lenem agens, & quotidie ebrius, ventrosus nobis in concionibus obversatur.

Ibid. Καπίδεικνύς] Vide in Ranis v. 777. ad ἰπεδείκοντο.
 Ibid. Ἄνωθ' ὡς φίλας] Horat.
 Ludo dum doctumque fugat recitator acerbus.

- In frustra discerptum in te fuscipiens tractares, ut par est.
- 345 Sed scinne, quid ego tibi evenisse putem? quod plerisque solet. (*inquam*)
 Si forte unam liticulam bene defendisti contra advenam aliquem,
 Nocte tota susurrans, & tecum in viis loquens,
 Aquam potans, & speciminis gratia recitans, amicisque molestiam exhibens,
 Putabasne propterea te peritum esse dicendi, ô fatue.
- 350 Bot. At tu quo usus potu effecisti, ut civitas nunc
 Tua solius opera obstupuerit muta?
 Cl. Mihine vero opposueris hominum quemquam? qui simul ac
 Thynni frustra calida devoravero, & post ebibero meracioris
 Vini congium, vexabo omnes in Pylo duces.
- 355 Bot. Ego vero omasum bovis & ventrem suillum
 Deglutiens, deinde jusculum superimbibens illotus,
 Guttur praecidam rhetoribus, & Niciam commotum reddam.
 Chor. Cetera quidem quae dixisti placent mihi, unum tamen non probo
 Eorum, quod solus jusculum exforbebis.
- 360 Cl. Sed non turbabis Milesios devoratis lupis.
 Bot. At costis devoratis, emam argenti fodinas.
 Cl. Ego vero irruens fenatum turbas ciebo.
 Bot. Ego vero podicem tuum movebo pro botulo.
 Cl. Ego vero extrudam te impulsum podice cernuum.
- 365 Chor. Quin trahe me etiam, siquidem hunc trahis.

SYSTEMA VERSUUM XV.

CL. Quibus modis ego te in nervo constringam.
 Bot. Timiditatis reum te agam.
 Cl. Corium tuum fellis obducetur.

Bot.

vf. 351. Μονοτάτης] Vide in Pluto ad vf. 182.
 vf. 360. ἄλλ' ἔ' λάβρακας] Puto cum Casaubono,
 haec a Cleone dici, hoc sensu: Tu quidem talibus cibis
 devoratis, dicis te hoc & hoc futurum: sed Lupis pi-
 scibus devoratis non poteris turbare Milesios: ego vero po-
 tero. Ut infra, vf. 1187. cum Iñciarius ad Populum
 dixisset: παρ' ἑμῆ δ' ὄλον γε τ' πλακῶν τικτονὶ (λαβῆ).
 Cleo ad Iñciarium dicit: ἀλλ' ἔ' λαβῶ' ἔξτε ἐπιβῆν δῖος,
 ἀλλ' ἐγὼ Ceterum in hoc loco luporum piscium & Mi-
 lesiorum simul facit mentionem; quia circa Miletum
 erant egregii Lupi, teste Scholiaste & Athenaeo VII.
 p. 311. quem locum citavit Cl. Kusterus.
 vf. 363. Φόσκας] Glossae: φόσκας, Botulus.
 vf. 364. κῶβρα] Adverbium a κῶβρειν inclinare, pro-
 nam esse. Ut ἐξελῶ σε κῶβρα sit, ἐξελῶ σε ἰπικλινῶ. In

Lystrata vf. 575. ἐκ τ' πῶς εὖ ἰπικλινῶς ἐκαστὸν τὸς
 μεχθρῶς. De κῶβρα vide ad Theophrast. vf. 496.
 vf. 365. Κάμει γὰρ ἠντιε τῶτον ἔλαρε] Sophocles in
 Ajace vf. 1317. Εὖ γὰρ τὸ δ' ἰσθι, τῶτον εἰ βασιλῆ
 πη, βαλῶντι χ' ἡμᾶς τρεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς. Plane nunc
 hoc scias: hunc si quo projeceritis, Projicietis & nos tres
 simul jacentes.
 vf. 366. Οἷον σε δῖον τῶ ξύλω] Alias cum praepo-
 sitione ἰν ut infra, vf. 392. & vf. 701. ubi Cleo ad
 eundem istum: εἰ τῶ ξύλω δῖον σε ἰν τ' ἑμῶν. &
 cum Praepositione εἰς, in Lystrata vf. 683. εἰς τῶτον
 μῖνον ξύλον ἐγκαθαμίσσας. ubi vid. Notam. Sine Prae-
 positione, sic in Equitibus vf. 1045. δῖον σ' ἰκλινῶ
 πενιτοπιγῶ ξύλω.

ΑΛΛ. Δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.

370 ΚΛ. Διαπαταλθθήσῃ χαμῆ.

ΑΛΛ. Πεικόμεματ' ἐκ σὺ σκυθιάσω.

ΚΛ. Τὰς βλεφαρίδας σε περιπλῶ.

ΑΛΛ. Τὸν ὤρηγρεῶνά σε ἕτεμῶ.

ΔΗΜ. Καὶ νῆ Δί' ἐμβαλόντες αὐ-

375 τῶ πάταλον μαγειρικῶς

Εἰς τὸ σῶμ', εἴτ' ἄ γ' ἐνδοθεν

Τλιῶ γλώτταν ἐξείραντες αὐ-

τῆ, σκεφόμεσθ' εὐ κἀνδρικῶς

Κεχηρότ'.

380 Τὸν ὤρηγρον, εἰ χαλαζᾶ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ Θ'.

ΧΟΡ. **Η**ν ἄρα πυρός γ' ἔτερα θερμοτέρα·
Καὶ λόγων ἐν πόλει

Τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέτεροι·

Καὶ τὸ φράγμα σὺκ ἦν Φλαῦρον ὦδ'.

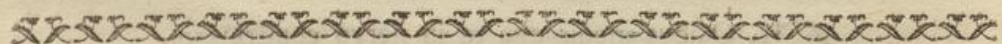
385 Ἄλλ' ἐπιθὶ ἐν σρόβῳ,

Μηδὲν ὀλίγον πεί.

Νῦν γ' ἔχει μέσθ'.

Ὡς ἂν νυκὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,

Δειλὸν βύρησεις. ἐγὼ γ' τὲς τρόπῃς ὀπίσταμαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ ΙΖ'.

390 ΑΛΛ. Ἄλλ' ὅμως ἔτ' οἷσθ' ὄν ἅπαντα τ' βίον,
Κατ' ἀγῆς ἔδοξε εἶναι, τάλλοτερον ἀμῶν δέρον.

Νῦν δὲ τὲς χάρις ἐκείνης, εἰς ἐκείθει ἤγαγον,

Ἐν

vf. 369. Θύλακον κλοπῆς.] Vide ad Nubes vf. 1239.
vf. 374. Ἐμβαλόντες αὐτὸν πάταλον.] In Thesmoph.
vf. 229. τὴν κλοπῆν ἐμβαλόντες αὐτὸν πάταλον, ἢν μὴ σιωπᾶς.
vf. 386. Μηδὲν ὀλίγον πεί.] Thucydides VIII. πολλὰ
ἐν προσβολῇ, καὶ ὀλίγον ἐπράσαντο ἄδεν. Magnum erat
studium, & nihil parvi moliebantur. Idem II. ὀλίγον τε
ἔπειν ἄδεν ἀμώτεροι. & utriusque nihil parvi animis ver-
sabant. Idem VII. καὶ ὀλίγον ἄδεν ἰς ἄδεν ἰννοῦν. Et
in nulla re quicquam parvum animo agitabant. Ibid. in-

sine; κατὰ πάντα γὰρ πάντως νικῶντες, καὶ ὀλίγον ἄδεν
κακοπαθῆσαντες, παντοφροῖα δὲ τὸ λεγόμενον, καὶ πῆρς
καὶ νῦς καὶ ἄδεν ὅτι ἐκ ἀπάτης. Nam omnibus in rebus
profus videt, nec ulla in re leviter afflicti, sed funditus
everfi fuerunt & peditatus & classis, denique nihil fuit
quin periret.

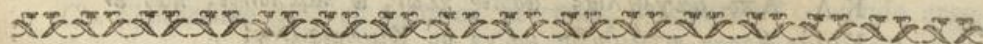
vf. 387. Νῦν γὰρ ἔχει μέσθ'.] Scholiastes: ἡ μετα-
φορὰ ἀπὸ τῆ παλαιότητος, ἢ τὲς ἀντιπάλους μεσοπαθῶν-
των. metaphora a ludantibus, qui adversarios suos pre-
ben-

- Bot. Excoriabo te & faciam ex te faccum furtorum.
 370 Cl. Distenderis humi paxillis affixus.
 Bot. Minutalia ex te faciam.
 Cl. Palpebras tuas evellam.
 Bot. Ingluviem tuam excindam tibi.
 Dem. Et profecto immisso ei
 375 Palo more coquorum & lanionum
 In os, deinde ex ore
 Linguam extrahentes e-
 jus, spectabimus probe,
 Ipso hiante,
 380 An ei culus strumas habeat.

SYSTEMA VERSUUM IX.

CHOR. Erant ergo igne alia quaedam calidiora
 Et in urbe verbis
 Impudentibus alia impudentiora.
 Et haec res non est adeo contemnenda,
 385 Sed insta & versa,
 Nihil fac modicum;
 Nunc enim medius tenetur.
 Nam ubi primo congressu infirmiore feceris,
 Timidum reperies: ego enim novi ejus mores.

SYSTEMA VERSUUM XVII.

390 Bot. Attamen iste, qui talis fuerit per omnem vitam,
 Visus est vir esse & fortis, cum falcem in alienam messem immisisset.
 Et nunc spicas illas, quas inde adduxit

In

*hendunt. Comicus Nubibus vl. 1043. ἐπιχειρῶ, εἰδότες γὰρ
 οἱ μὲν ἔχοντες λαβὴν ἀνοχλοῦν.
 vl. 391. κατ' ἀνὰ ἰσοχρῶν αἰῶν] Euripides in Alcesti-
 de vl. 957. ἰδὲ τ' αἰσχροῦ ζῶντος, ὅς ἐκ ἔργου θανάτου
 ἄλλ' ἢ ἕνα μὲν ἀντίδοτον, ἀφ' ἧς ἡσυχίας ἀθαν. κατ'
 ἀνὰ τῶν δούλων] Vide illum turpiter viventem, qui non
 sustinuit mori, sed suam conjugem pro se objiciens praec
 timidiitate Effugit mortem; & tamen se virum putat esse.
 Terentius in Eun. Act. IV. Sc. VII.*

*Sano quod tibi nunc vir videatur esse, hic nebula
 magnus est.
 Vide hic in Equit. vl. 178.
 Ibid. ἄλλοτρίων ἀμύων] Allegoria, qua significatur,
 Cleonem alieno labore, id est, Demosthenis, partem
 gloriam in se transmovisse. Vide initium Notarum.
 vl. 392. τὰς σάχας] Intelligit milites captivos ex
 Sphacteria, quos pretio reddere volebat Cleo Laceda-
 daemoniis, ut infra etiam vl. 467. indicat.*

In nervo constrictas arefacit, & vult vendere.

CL. Non metuo vos quamdiu fenatus vivit,

395 Et populi persona sedet stupida.

CHOR. Vah! ut impudens est ad omnia,

Et non mutat colo-

rem praesentem.

CL. Nisi te odi, opto ut fiam una de pellibus Cratini, quibus indormit:

400 Et docear accinere Morsimi tragoediam.

CHOR. ô Qui circa omnia; & in omnibus,

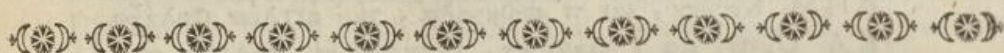
Munera captans seffitas ut apis in floribus,

Utinam facile, ut invenisti, ita ejicias bucceam,

Tum demum cantarem: Bibe, bibe secundis rebus.

405 Arbitror etiam Julii F. senem illum dardanarium

Prae laetitia Paeanam & Bacchebacchum cantaturum.

JAMBICI OCTONARII CATALECTICI.

CL. Ita me Neptunus amet, ut vos me non superabitis impudentia.
Aut nunquam Jovis Forensis interfim sacris.

BOT. Ita me pugni juvent, quos saepe & multis de causis

410 Perpeffus sum inde a puero, & plagae gladiolis mihi inflictae,

Ut ego spero me te superaturum in hac re; aut frustra

Nutritus pane, quo manus absterguntur, in hanc molem excreverim.

CL. Ejusmodine pane es nutritus, ut canis, ô scelerate? quomodo ergo,

Qui canis cibum esitas, mecum pugnabis, qui habeo caput caninum?

415 BOT. Sunt profecto & aliae fraudes, quas puer feci.

Nam decipiebam coquos, sic dicens:

Spe-

ἀγαθῶν εἰσηλαθῆναι. Nihil impedit tamen quominus ἐπι συμφορῶν cum Frischlino veritas: in calamitatibus; live ita: Bibe malo tuo.

vf. 405. Πυρροπίτην] Ut παρθενοπῖτην & παιδοπίτην: qui i virgines & qui pueros speculatur lascivus. Scholiastes πυρροπίτην exponit, τὴ φύλακα τῆ σίτην: qui triticum editerat. quasi scriptum esset πυροπίτην, ex πυρὸς, triticum, & οπίτιον, quod est ἀπὸ πύλου speculor.

vf. 408. Διὸς ἀγοραῖα] In foro fuit hujus Jovis statua, teste Scholiaste. Infra vf. 498. καὶ σὲ φυλάττω Ζεὺς ἀγοραῖα. ubi vide Notam.

vf. 409. & seq. Τὸς κοιδύνας, ἔε — ἀναγόμενον — μαχαριδιστὴς πλαγᾶς] Axionicus Comicus apud Athe-

naeum VI. p. 239. Πλαγᾶς ὑπομῖται κοιδύλιον καὶ τρυγίλιον Ὅσῶν τε — Idus tolerans rugorum, & catinorum offiumque. loquitur autem Parasitus.

vf. 409. Πολλὰ δὴ] Adverbialiter, ut in Pluto vf. 253. ἃ πολλὰ δὴ τὰ δεσπότην ταῦτῶν ἔθμον φαγῶντες. Euripides in Alceste vf. 185. καὶ πολλὰ θάλασσαν ἔξῃσ' ἵππεδάου. Et saepe egressa ex thalamo reversa est. Sophocles in Electra vf. 417. — πολλὰ τοὶ σμικροὶ λόγοι ἴσθλων ἦδη καὶ κατάβρωσαν βοσίδε. Saepe enim breves sermones plurimum & obsuere & profuere mortalibus. ubi Scholia: ἀπὸ τῆ καταβολῆς, ἐπιρήματικῶς.

vf. 412. & 413. Ἀπὸ μαγδαλίας] Legendum ἀπομαγδαλίας, vel ἀπομαγδαλίας una voce.

- Σκέψασθε παῖδες, ἔχ' ὄραθ' ; ὄρα νέα, χελιδόν.
 Οἶδ' ἔβλεπον· καὶ γὰρ ἵ' ποσύτω τ' κρεῶν ἔκλεπον.
 ΧΟΡ. ὦ δεξιότατον κρέας, ὡς σοφῶς γε φρονήσω.
 420 Ὡσπερ ἀκαλήφας ἐδίωκον, πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
 ΑΛΛ. Καὶ ταῦτα δρωὶν ἐλάθανόν γ'. εἰ δ' ἐν ἴδοι πῖς αὐτῶν,
 Ἀποκρυπτόμενοι εἰς τὰ κόχωνα, τῆς θεῆς ἀπάμνου.
 Ὡς εἶπ' ἀνὴρ τ' ῥητόρων ἰδὼν με τῆτο δρωῖνα,
 Οὐκ ἔσθ' ἔστας ὁ παῖς ὅδ' εἶ τ' δῆμον ἔπιπροθύσι.
 425 ΧΟΡ. Εὐγε ξυνέβαλεν αὐτ'· ἀπαρ δὴλόν γ', ἀφ' ἧ ξυνέγνω.
 Ὅπῃ πύορκεῖς θ' ἠεπακῆς, καὶ κρέας ὁ προκλῆς εἶχεν.
 ΚΛ. Ἐγὼ σε παύσω ἧ θρασυῶν· οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
 Ἐξεῖμι γὰρ σοι λαμπρὸς ἦδη, καὶ μέγας καθιεῖς,
 Ὅμῃ παραίτων τίω τε γῆν, καὶ τίω θάλατταν εἰκῆ.
 430 ΑΛΛ. Ἐγὼ δὲ συζήλας γε τῆς ἀλλαντίας, εἶτ' ἀφήσω
 Κατὰ κῆμ' ἑμαυτὸν ἔριον, κλάειν σε μακρὰ κελύων.
 ΔΗΜ. Καὶ γὰρ, εἴαν πῶς ἔχῃ, τίω ἀντλίαν φυλάξω.
 ΚΛ. Οὐτοί, μὰ τ' Δήμητρα, καταπρεξίξῃ, τάλαντα πολλὰ
 Κλέψας Ἀθηναίων. ΧΟΡ. Ἄθρξῃ, καὶ ἧ ποδὸς παεῖ.
 435 Ὡς ἔτ' ἦδη γε κακίας, καὶ συνοφαντίας πνεῖ.
 ΚΛ. Σὲ δ' ἐκ Ποπιθάας ἔχοντ' εὐ οἶδα δέκα τάλαντα.
 ΑΛΛ. Τί δῆτα; βύβλῃ τ' ταλάντων ἐν λαβῶν σιωπάει;
 ΧΟΡ. Ἀνὴρ ἀν' ἡδέως λάβοι. τῆς δὲ θεῆς παεῖ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ 15'.

- ΑΛΛ. Τὸ πνεῦμ' ἔλαπτον γίγνεθ'.
 440 ΚΛ. Φύβξῃ γραφὰς ἑκατονταλάντης τέταρας.
 ΑΛΛ. Σὺ δ' ἀφρατείας γ' εἴκοσι,

Κλο-

vf. 419. ὦ δεξιότατον κρέας] Infra, vf. 455. ad eundem: ὦ γυνικατάλον κρέας, ψυχὴν τ' ἄριστε.

vf. 420. Ὡσπερ ἀκαλήφας] Qui urticas estant, quod adhuc in quibusdam locis faciunt, eas colligunt primo vere, adhuc teneras: hic dicit, ante adventum hircundinum; nam adultae non sunt esui.

vf. 426. Καὶ κρέας ὁ προκλῆς εἶχεν] Hoc jam cum obscenitate conjunctum est; nam non tantum illam carnem intelligit, quam Allantopola sub podicem absconderat; sed illam etiam, quae Latinis *perous* dicitur, quam viri Puthicis pueris illuc abstrudunt. Saep̄ Demagogos & Rhetoras perstringit tanquam pathicos. In Nubibus vf. 1088. συνοφανίαν ἐκ τῶν; ἐξ ἐμπροσθέν. — Διμαζωγῆσ' ἐκ τῶν; ἐξ ἐμπροσθέν.

vf. 428. Ἐξεῖμι γὰρ σοι λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας] Euripides in Heraclidis vf. 23. λαμπρὸς δ', αἰέτως σὺν ἔριον, φαύλοισι σοὶ καὶ πολίταις — Luculentus autem, audita insolentia tua, apparebit tibi & civibus. Loquitur autem Legatus Eurythici minacibus verbis ad Thefeum de Eurythico, bellum illaturo Atheniensibus quasi cum magno apparatu. Bene Casaubonus de voce λαμπρὸς: qui eam peculiariter de *vento* usurpavit dicit; sic enim Aeschines Epist. 1. λέσαντες ἐκ Μικυχίας ἰσπίρας λαμπρὸ σφίδρα Σκίρωνι. Vide hic in Equitibus ad vf. 757.

vf. 430. & 431. Εἶτ' ἀφήσω κατὰ κῆμ' ἑμαυτὸν ἔριον] Dicit se Cleoni futurum pro vento. Euripides in Andromacha vf. 554. Πρώτων γε μὲν κατ' ἔριον ὥσπερ ἰστίαις ἔμ-

Spectate pueri, annon videtis? ver novum adest, hirundo venit:
Tum illi spectabant; ego vero interea carnum aliquam partem furabar.

CHOR. ô Astutissimum corpus, quam sapienter provididisti!

420 Quasi urticas esitans ante adventum hirundinum furripuisti.

BOT. Idque faciebam illis non animadvertentibus. Quod si quis eorum id videret, Abfcondens *carnem* inter coxas, per Deos furtum abjurabam: Itaque Rhetor quidam cum id me facientem vidisset, dicebat: Non potest fieri, quin iste puer olim Tribunus plebis fiat.

425 CHOR. Bene sane conjectavit: atque fatis apparet unde documentum ceperit, Quod nimirum dejerabas, cum carnem rapuisses, & culus tuus carnem tenebat.

CL. Ego tuam audaciam compescam, imo utriusque, ut puto. Nam prodibo splendidus & magnificus, *vela* pandens, Terram simul & maria perturbans temere.

430 BOT. Ego vero botulis contractis, committens

Meipsum fluctibus, te premam quasi ventus a tergo, multumque plorare jubebo.

DEM. Et ego si quid botuli laxatum fuerit, antliam observabo. (*sentinam*)

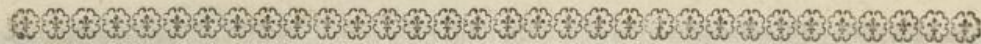
CL. Non tu, ita me Ceres amet, impune abibis, quod multa talenta Furatus es Atheniensium. CHOR. Specta, & pedem *veli* nonnihil laxa:

435 Nam iste jam malitias & fycophantias (*calumnias*) spirat.

CL. At ego certo scio te ex Potidaea habere decem talenta.

BOT. Quid? visne accepto uno istorum talentorum tacere?

CHOR. Homo iste libenter acciperet. sed tu extremos funes laxa.

SYSTEMA VERSUUM XVI.

BOT. Ventus remittit.

440 CL. Lites quatuor tibi intendentur quadringentorum talentorum.

BOT. Tibi autem viginti desertae militiae.

Pecu-

ἐμπυρόμενος τῆδα. Primum quidem a tergo, tanquam velis huic aspirabo.

vl. 433. Οὐρα] In Thesmoph. vl. 574. ἔτσι μὰ τὰ δὴ σὺ καταπολεῖς λίγισα ταυτί.

vl. 434. Τὸ πῶς παρῆ] Ad hanc rem verbo χαλαῦ usus est Euripides in Oreste vl. 705. καὶ ταῦτ' ἄγε ἐταδίστα πρὸς κλισ' ἔβαλεν. ἴσθ' δ' ἄδικε, ἢ χαρὰ πῶδα. Num & navis ut intensus per pedem (veli) submergit; contra vero si laxat pedem, manet (tuta.) Sophocles in Antigona vl. 726. verbo ὑπὸ κλισ' usus est: ἄλλως δέ, ἴσθ' ὅτι ἐχρηστικὸν, πῶδα τείναι ὑπὸ κλισ' ἔμενον, ὅτι κλισ' κλισ' ἔμενον τολοπῶν σὺ μασαὶ ναυτὶλλῶν. Similiter, qui navem habet in sua potestate, & pedem (veli) inten-

dens, nihil cedit; is resupinis, inversa nave, postea transfris navigat. Euripidis Scholia ad locum citatum de voce πῶς in hac significatione: λίγισα δὲ ἔτσι τὸ χροῖον τὸ καταβῆν τὸ ἴσθ'. Sic vocatur autem funis in ima parte veli.

vl. 437. Τὶ δῆτα] In Avibus vl. 1026. τί, βέλη δὲ τα ἢ μισθὸν λαβὼν μὴ πράγματ' ἔχει, ἀλλ' ἀπίνω;

vl. 438. Ἐπὶ] Schollastes: εἰ ἴσθ' αὐτὸν ἀλλοί, ἔε ἰσθ' ὅπως ἀλλῶσιν εἰ ναῦται. ἔε ὅταν ἐβίβῃ τὸ πνεῦμα, τοῖς ται ἰσθ' ὅπως χαλαροί. Extremi funes: quos cephoros vocant nautae, quos, cum ventus remittit, primos laxant & prora. Contra autem pedem laxabant, si ventus faeviret, ut patet ex vl. 434.

Κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χελίας.

ΚΛ. Ἐκ τ' ἀλιτηρίων σε Φη-
μὶ γερονέαι τ' τ' θεῶ.

445 ΑΔΔ. Τὸν πάππον εἰνάι Φημί σε
Τῶν δορυφόρων. ΚΛ. Ποίων φεράσον;
ΑΔΔ. Τῶν Βυρσίνης τ' Ἰππίου.

ΚΛ. Κόβαλ[Ⓞ] εἰ. ΑΔΔ. Πανῶργ[Ⓞ] εἰ.

ΧΟΡ. Παῖ' ἀνδρικῶς. ΚΛ. Ἴθ, ἰγ.

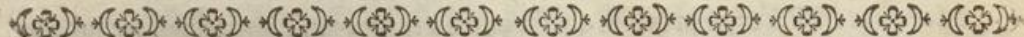
450 Τύπῃσ' μ' οἱ ξυωμότα.

ΧΟΡ. Παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατα,

Γάστρε ἔχ' τοῖς σιτέροις,

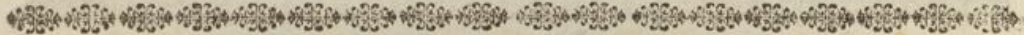
Καὶ τοῖς κόλοις,

Χῶπῶς κολᾶ τ' ἄνδρα.

VERSUS QUATUOR JAMBICI

455 ΧΟΡ. ⁵ Ω Γενικώτατον κρέας, ψυχὴν τ' ἀεῖτε πάντων,
Καὶ τῆ πόλι' σωτῆς Φανείς, ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
'Ὡς εὖ τ' ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπήλθες εἰ λόχοισιν!
Πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμιδ' ἔπος, ἄσφ' ἠδόμεοισα;

J A M B I C I

ΚΛ. Ταυτὶ μα' τ' Δήμητρα' μ' οὐκ ἐλάνθανε
460 Τεκταινόμδρα τὰ φράγματ', ἀλλ' ἠπιεσάμιω
Γομφέμδρα γε τὰ πάντα ἔχ' κολλώμδρα.
ΧΟΡ. Οἱ μοι, σὺ δ' ἔδεν ἐξ ἀμαξοβργῶ λέγεις.

ΑΔΔ.

vf. 443. Ἐκ τ' ἀλιτηρίων] Respicit ad ἀγ[Ⓞ] Κολά-
γειον, de quo Thucydides Lib. I. ubi inter alia: καὶ
ἀπὸ τῶν ἐναγίης καὶ ἀλιτηρίων τ' θεῶ, ἰκίνοιο τε ἰκαλῶν-
πο, καὶ το γέν[Ⓞ] τὸ ἀπ' ἰκίνοιο. Aequè inde scelerati
& impij ob scelus & piaculum in Deam amissum, & illi
& eorum posterj sunt appellati.

vf. 447. Βυρσίνης] Ita dixit, voce α βόρσα formata,
ut supra, vf. 59. quia Cleo erat Βυρσοβίης, pro Μυρσίνης
sive Μυρίνης, quae erat Hippiae uxor. Thucydides Lib. VI.
'Ἰαπίαι δὲ πῖντι (παίδες)· οἱ αὐτῶ ἐν Μυρσίνης τ' Κωλλίαι

τῶ Ἰππερίδῃ θυγατρὶς ἰγόντο· Hippiae autem quinq̄ue
(filij); qui ei ex Myrrhina, Filia Calliae Hyperochidis
filij, sunt nati. Subintelligitur ergo in verbis Comici
γυναῖκας. ut in Ecclesiastis vf. 46. Τὸν Σμακιδίαν[Ⓞ]
ἔχ' ὄρας Μικισίχην; ubi Scholia: λείπῃ γυναῖκα. Ce-
terum, dum dicit Βυρσίνης τ' ἰαπίαι, alludit ad βόρσας
ἰαπίαι, corium equi.

vf. 454. Κολᾶ] Fecit verbum a praecedente voce
κόλοις, alludens ad verbum κολάζειν.

vf. 445. Ὡ γενικώτατον κρέας] Allantopola erat va-
ro

Peculatus autem lites plus quam mille.

CL. Ajo te ex illis, qui se piaculo contaminarunt
Minervae, genus ducere.

445 BOT. Avum tuum ajo unum fuisse
Ex fatellitibus. CL. Dic quibusnam?

BOT. Bursinae, inquam, matris Hippiae.

CL. Impostor es. BOT. Versipellis es.

CHOR. Probe verbera *ipsum*. CL. Ju! ju!

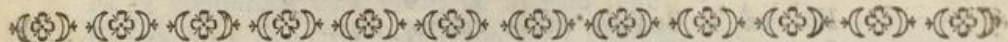
450 Verberibus me caedant conjurati.

CHOR. Verbera ipsum validissime,

Tunde ejus ventrem intestinis,

Et colis illis quae manibus tenes

Et vide ut castiges hominem.

OCTONARII CATALECTICI.

455 CHOR. **C** Vastissimum corpus, animique fortissimi,
Qui fervator apparuisti Reip. nobisque civibus,
Quam probe & versute supplantatum oratione vicisti!
Quomodo te laudemus ita ut gestimus?

SENARI I.

460 CL. Non clam me erat, ita me Ceres amet, ista
Omnia strui, sed sciebam

Quasi clavis ista omnia compingi, & conglutinari.

CHOR. Hei mihi! tu vero nihil ex plaustrorum fabrica dicis.

BOT.

ho corpore, ut ipse indicat vl. 412. *σι μάτην γ' ἀπὸ μαγδαλιᾶς σιτέμηνος τσοῦτ' ἰατροφίην.* & infra, vl. 838. ad eum dicit Chorus: *πλουτὸς ἔχων ποιότηας.* Hinc *Carnem* vocat eum, ut vl. 419. *ὃ δὲ ξιῶταται κρία.* & quidem *maximam carnem* hoc loco; nam id significat vox *ζωνικώτατον.* Eubulus Comicus apud Athenaeum II. p. 63. *κρία βίον ἰσθὸν ἀσολικισσὶ μίγα, Ἀρκιόλιν τε ζωνικόν.* — *Frustum carnis bovinæ sordium, non absurdum, magnum: Arumque ingentem.*

vl. 457. *ὅτι εὖ τ' ἀνδρα — ὑπὸ λθεῖς*] Euripides in Iphig. Aulidis vl. 66. — *εὖ δὲ παρὲς γέρον ὑπὸ λθεν ἀντὸς Τυνδάρως πυκνὴ σπινί.* Belle autem senex Tyndareus obrepit ipsi. Vide supra, vl. 269.

vl. 461. *Κελλάμυνα*] In Nubibus vl. 445. *ψυδῶν συγκολλητής.*

vl. 462. *Ἐξ ἀμυξερῶν*] *Ex officina fabri plaustrorum.* alludit ad Proverbium *ἔξ ἀμάξης λέγειν* cuius meminit Scholiastes infra, ad vl. 544.

- Α Λ Λ. Οὐκὲν μ', εἰ Ἀργεῖ οἶα ἀράτεις, λαμβάνει.
 Πρόφασιν μὲν Ἀργεῖος φίλος ἡμῖν ποιεῖ.
 465 Ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίνῃ.
 Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐπὶ συμφυσώμενα,
 Ἐγ' ᾧδ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκῶν.
 ΧΟΡ. Εὐγ', εὐγε, χαλκῶν ἀντὶ τ' κολλωμένων.
 Α Λ Λ. Καὶ ξυγκροτῶσι ἄνδρες αὐτ' ἐκείθει αὖ.
 470 Καὶ ταῦτ' αὖ μ' ἔτ' ἀργεῖον, ἔτε χρυσίον
 Δίδως ἀναπέσεις, ἔτε ἀποσπέμπων φίλος,
 Ὅπως ἐγὼ ταῦτ' ὄσκι' Ἀθλιαίοις φράσω.
 Κ Λ. Ἐγὼ μὲν ἐν αὐτίκᾳ μάλ' εἰς βελλῶν ἰῶν,
 Ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνομοσίας ἐρῶ,
 475 Καὶ τὰς ξυνομοσίας νυκτιενοῦς ἐπὶ τῇ πόλει,
 Καὶ πάνθ', ἀ Μήδοις καὶ Βασιλεῖ ξυνομόνυτε,
 Καὶ τὰ καὶ Βοιωτῶν ταῦτ' αὖ συντυρέμενα.
 Α Λ Λ. Πᾶς ἐν ὁ τυρὸς εἰ Βοιωτοῖς ἀνιῶ;
 Κ Λ. Ἐγὼ σε, νῆ τ' Ἡρακλῆα, ὠδαστοῶ.
 480 ΧΟΡ. Ἄγε δὴ σὺ πῖνα νῦν, ἢ πῖνα ψυχρῶ ἔχεις,
 Νυκτὶ διδάξεις· εἴ ποτε ἀπεκρίψω τότε
 Ἐς τὰς κορώνας τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
 Θύσῃ γὰρ ἄξιας εἰς τὸ βελθυτέιον.
 Ὡς ἔτ' ἐμπροσθὸν ἐκείσε ἀφβαλεῖ
 485 Ἡμᾶς ἀπαίτας, καὶ κρατὸν κεκράξῃ.
 Α Λ Λ. Ἄμ' εἰμι. φῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας,
 Καὶ τὰς μαχαιράς ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
 ΧΟΡ. Ἐχε νῦν, ἀλειψὸν τ' τεράχιλον τεταῖ,
 Ἴν' ἐξολοδαίνειν δύνη τὰς ἀφβολάς.
 490 Α Λ Λ. Ἄμ' εὖ λέγεις, καὶ παιδοτεχνικῶς ταῦτ' αὖ γέ.
 ΧΟΡ. Ἐχε νῦν, ἐπέγχαψον λαβῶν ταδί. Α Λ Λ. Τί δαί;
 ΧΟΡ. Ἴν' ἀμεινον, ὦ τάν, ἐσκοροδισμῶν μάχη.
 Καὶ σπεῦδε ταχέως. Α Λ Λ. Ταῦτ' αὖ δρῶ. ΧΟΡ. Μέμνησο νῦν
 Δάκνειν, ἀφβάλλειν, τὸς λόφους καταπίειν,
 495 Χῶππος τὰ κάλλαι ἀποφαγῶν ἤξεις πάλιν.

v. 467. Ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις] Nempe illis ex
 Sphaacteria, de quibus & supra v. 392. allegorice: νῦν
 δὲ τὰς κορώνας ἐκείσε, ἢ ἐκείθεν ἄρα γινῆ, ἐν ἔσθῃ δίσσας
 ἀραυῖ, ἀποδοῦσθαι βέλῃται.

v. 477. Συντυρέμενα] Ἄ τυρὸς caseus. est & hoc tale,
 qualia paulo ante, γυμρέμενα, κολλώμενα, συμ-

ψυρέμενα & similia, in quibus ridet Oratores illius
 temporis, qualis erat Cleo, quia assidue talibus uterentur
 metaphoris.

v. 478. Πᾶς ἐν ὁ τυρὸς εἰ Βοιωτοῖς ἀνιῶ; In Acharn.

v. 758. Μιγαρεῖ πάς ὁ σίτ' ἀνιῶ;

v. 482. Ὡς αὐτὸς λέγεις] Id dicebat supra, v. 416.

v. 495.

BoT. Non clam me est, quid rerum geras Argis.

Per speciem conciliandi nobis Argivos,

465 Privatim Lacedaemonios convenis.

Atque haec quamobrem conflentur

Ego novi; nam propter captivos cuduntur.

CHOR. Bene sane, tu contra cude, cum ille conglutinat.

BoT. Atque illinc etiam homines quidam eadem struunt.

470 Neque tu, si vel argentum & aurum

Dederis, vel etiam amicos ad me oratum miseris, me adduces;

Ut ego haec Atheniensibus non significem. (*indicem*).

CL. Equidem illic illico in senatum ibo,

Et vestras conjurationes deferam,

475 Et coitiones nocturnas contra Remp.

Et ut conspiretis cum Persis & Magno rege:

Et ista quae apud Boeotos coagulastis negotia.

BoT. Quanti ergo venditur apud Boeotos caseus?

CL. Ego te, ita me Hercules juvet, differam.

480 CHOR. Agedum tu, quo sis animo & qua mente praeditus;

Nunc doce: siquidem occultasti tunc

Intra coxas carnem, ut ipse fateris;

Nam celeriter currendum tibi erit in senatum:

Iste enim eo irruens calumniabitur

485 Omnes nos, & clamorem tollet.

BoT. Ego ibo: sed primo statim hos ventriculos,

Et cultros hic deponam.

CHOR. Cape hoc, & eo unge tibi collum,

Ut elabi possis e calumniis.

490 BoT. Recte dicis, & ut ludi magistrum decet.

CHOR. Cape haec etiam & devora. BoT. Quamobrem?

CHOR. Ut melius pugnes allio devorato:

Et festina ocyus. BoT. Id equidem ago. CHOR. Memento jam,

Ut mordeas, calumnieris, & cristas rodas:

495 Et vide ut palearibus gallorum devoratis redeas.

vf. 485. Κραγὼν] Scholiastes: ἀπὸ τοῦ, κραγαστικῶς.

vf. 486. ὡς ἴχθυα] In Lystrata vf. 613. ἐμαυτὸν ἰπι-
διζῶ βαδίζων, ὡς ἴχθυα. In Nubibus vf. 532. ὡσπερ εἰ-
χθῶν, ὡχόμενον. ubi vide Notam.

vf. 488. Ἐχέ νῦν, ἀλιεφόρον] Dat ei adipem, ut putat
Scholiastes.

vf. 491. Ἰαθὶ] Dat ei allia, ut patet vf. seq.

vf. 492. Ἐσπεροδισμίνῳ] Qui gallos ad certamen
committunt, eis dant allium, ut acrius pugnent. Vi-
no etiam sublimato redduntur acriores.

vf. 495. Καλλαία] Scholiastes: καλλαία δὲ, τὴν πλά-
γαντες ἢ ἀλαλφύσαντες: barbas gallorum, quae sunt carnosae.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

ΧΟΡ. **Α**μ' ἴδι χαίρων, ἢ φράξειας
 Κατὰ τὸν τ' ἐμόν, καὶ σε φυλάττοι
 Ζῆς Ἀγροαῖος ἢ νικήσας,
 Αὐθις ἐκείθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
 500 Ἐλθοις τεφάνοις κατὰπατ'·
 Ὑμεῖς δ' ἡμῖν προσέχετε τ' ἔνν,
 Τοῖς ἀναπαίσις, ὦ παντοίας
 Ἦδη μύσῃς πειραθέντες κατ' ἑαυτῆς.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΧΟΡΟΥ.

Ἀναπαισικὸὶ Ἀριστοφάνειοι.

505 **Ε**ἰ μὲν τις ἀνὴρ τ' ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
 Ἠνάγκαζει ἐπι λέγοντάς γ' ἐς τὸ δίατρον παραβῆναι,
 Οὐκ ἂν φαύλως ἐτυχὲν τύχῃ. νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητής,
 Ὅτι τὰς αὐτῆς ὑμῖν μοσὶ, πολμᾶ τε λέγειν τὰ δίκαια,
 Καὶ γενναίως πρὸς τ' Τυφῶ χορεῖ, ἢ πλὴν ἐειάλλω.
 Ἄ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν Φησὶν πολλὰς αὐτῶ προσόντας,
 510 Καὶ βασανίζειν, ὡς ἔχει πάλαι χορὸν αἰτοῖν κατ' ἑαυτῶν,
 Ἦμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τύχῃ. Φησὶ γὰρ ἀνὴρ
 Οὐχ ὑπ' ἀνοίας τῦτο πεπονήσας ἀγρεύειν, ἀλλὰ νομίζων
 Κωμωδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἀπάντων.
 Πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτῶν, ὀλίγῃς χεῖρασιν.

Ὑμᾶς

vf. 498. Ζῆς ἀγοραῖος] Jovis hujus etiam supra,
 vf. 407. mentio fit. Aeschylus in Eumenidibus vf. 977.
 ἀλλ' ἐκρέτησεν Ζῆς ἀγοραῖος. Euripides in Heraclidis
 vf. 70. ἰκέτασ δ' ἔννεσ ἀγοραῖσ Διῆσ.
 -vf. 500. Στεφάνοις κατὰπατ'·] In Nubibus vf. 1334.
 πάντισ πολλοῖσ τῶσ φέδισ.
 ,, vf. 504. Εἰ μὲν τις] His anapaestis Poëta reddit
 ,, rationem, cur tantopere esset cupidatus in producen-
 ,, dis in medium fabulis. Duas affert causas: quod
 ,, scribere comoediam fit res difficillima: & quod non
 ,, valde animum ei facerent Athenienses, soliti frui

,, laboribus magnorum Poëtarum, nulla aut tenui mer-
 ,, cede proposita: ut plerique illorum, facti grandae-
 ,, vi, multa ex paupertate sint passi, quod ingeniosis-
 ,, me poeta illis exprobat. Casaubonus.
 ,, vf. 505. Ἦσ τὸ δίατρον παραβῆναι] In Acharn. vf.
 628. ἴτω παρὶσ πρὸσ τὸ δίατρον. In Pace vf. 734.
 πρὸσ τὸ δίατρον παραβῆσ. In istis locis παραβαῖν
 idem est quod παρῖναι, quod usurpatur de Oratoribus
 qui ad dicendum prodeunt: Demosthenes II Philippi-
 ca: ἡμεῖσ μὲν οἱ παρόντεσ &c. aliud est παραβαῖναι
 εἰρήνην, quod ibidem occurrit paulo ante, sub initium:
 &

- 515 Ὑμᾶς τε πάλαμ Διχαλκῶν ἐπετείεις τῶν Φύσιν ὄντας,
 Καὶ τὸς παρτέρους τῶν ποτητῶν ἅμα τῶν γῆρας παρδιδότας.
 Τῆτο μὲ εἰδὼς ἅ' παθεῖν Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς καπύσαις,
 "Ὅς πλεῖστα χρῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔτισε πρόταια.
 Πάσας δ' ὑμῶν Φωνὰς ἰεῖς, καὶ ψάλλον, καὶ περυγίζων,
 520 Καὶ λυδίζων, καὶ ψινίζων, καὶ βαπτόμενον βατραχειοῖς,
 Οὐκ ἐξήρακεσεν· ἀλλὰ πελοπῶν, ὅτι γῆρας (καὶ γὰρ ἐφ' ἡβης)
 Ἐξεβλήθη παρθεύτης ὦν, ὅτι ἔσπασεν ἀπελείφθη.
 Εἶτα Κρατῖνος μεμνημένον, ὅς πολλὰς ῥύσας πότε ἐπαίω,
 Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίω ἐρρή, καὶ τῶν γάστρων παρδυσῶν.
 525 Ἐφόρῃ τὰς δρυῖς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τὸς ἐχθροὺς παρδελύμους.
 Ἄσασ δ' ὅσα ἦν ἐν ξυμποσίω, πλεῖν Δωροῖ σικοπέδιλε,
 Καὶ, Τέκλιος ἐπιπάλαμων ὕμνων· ἔπας ἠνθησεν ἐκεῖνον.
 Νωτὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁράντες παρδληρῶντ' ὅσα ἐλεεῖτε,
 Ἐκπιπίσων τῶν ἠλέκτρων, καὶ ἔσπερον ὅσα ἐπ' εἰόντων.
 530 Τῶν δ' ἀρμονῶν Διχαλκῶν· ἀλλὰ γέρον ὦν παρδέρρη,
 "Ὅσων Κοινᾶς, γέφανον μὲ ἔχει αὐτον, δίψη δ' ἀπολαλῶς,
 "Ὅν ἔστιν Διχαλκῶν τὰς παρτέρας νίκας πίνειν ἐν τῶν Πρυτανείω.
 Καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεῶν λιπαρὸν παρδ τῶν Διονύσω.
 Οἷας δὲ Κρατῖνος ὁρατῶς ὑμῶν ἠνάχετο καὶ σφελισμῶς;
 535 "Ὅς ἀπὸ μικρῶς δαπάνης ὑμᾶς ἀειτίζων ἀπέπεμπε,
 Ἀπὸ κερμβοτάτη γόματ' ἡμῶν ἀσπιότατας ὀπινοῖας.
 Χ' ἔστ' ἡμῶν μόνον ἀντιήκη, ποτὲ μὲ πίπιων, ποτὲ δ' ἐχθ.
 Ταῦτ' ὀφθαλμῶν διέτειθεν αἰεὶ, καὶ παρδς τέτοιον ἔφασκε,
 Ἐρέτιω ἔστιν παρδ γαῖα, πλεῖν πηδαλίοις ὀπιχειρεῖν,
 540 Κατ' ἐπιπυθεῖν παρδρατεῦσαι, καὶ τὸς ἀνίμους Διχαλκῶν,
 Κατὰ κλιβεργῶν αὐτὸν ἑαυτῶν. τέτων ἔνεκα πάντων,

Ὀν

vf. 519. Ψάλλον] Quia Magnes fecerat Comoediam
 Barbitissae didam. Scholia.

Ibid. Περυγίζων] Quia Magnes fecerat Comoedias,
 quae inscriptae fuerant: Λυδοί, Ψῆνις, & Βατραχειοί,
 teste Scholiaste; hinc illa apud Comicum: λυδίζων,
 ψινίζων, βαπτόμενον βατραχειοῖς.

vf. 521. Τελοπῶν] Hoc loco non est moriens; sed
 ut apud Isocratem in Areopagico: τελοπῶντες εἰς
 πρῶτον παρδματῶν τῶν τότε γενομένων ἐξοικισμῶν· ad
 extremum in asperiora delabamur.

vf. 523. Ρέσας] Cratinum comparat eum Fluvio.
 Scholiastes: δοκεῖ δὲ μοι Ἀριστοφάνει ἀδ' ἂν εἴτε Κρατῖ-
 νου περὶ αὐτὸν μεγαλοφώνῳ, ἀπὸ τέτων καὶ ἔστ' ἡμῶν τῶν
 παρδν εἰλαρίων· Videtur mihi Aristophanes, inde hanc
 metaphoram sumpsisse, ubi Cratinus, de seipso magnifice di-
 cit. Verba Cratini sunt: Ἄναξ Ἀπολλων, ἦ ἔστιν ἄδου-
 μῆτιον· Καταχῶσι παρδ· δαδικάκρονον σῆμα· Ἰλιωδὸς
 ἐν ἐπέω· τί ἂν εἴποιμι σοι; Εἰ μὴ γὰρ ἐπιβόη τις αὐ-

τῶν τῶν σῆμα, Ἄπαντα ταῦτα κατακλύσῃ ποτῆμασι· Proh
 Apollo, quantum flumen carminum! Sonant fontes: os ha-
 bet duodecim canales: Illisus (stuvius) est in gutture. quid
 tibi dicam? Nisi enim quis ei obturaverit os, omnia haec
 inundabit rosmatis.

vf. 526. Δωροὶ σικοπέδιλοι] Initium cantilenae Crati-
 ni; perfrinxit autem illis verbis dycophantam, qui
 muneribus corrumpebatur, ut notat Scholiastes. Δωροὶ
 est vocativus a Δωροῖ. quod habet speciem nominis
 proprii, quasi Deas alicujus Munerarias, a Cratino
 fictae; ut verosimiliter putat Casaubonus. Voce au-
 tem σικοπέδιλοι aliud ad etymologiam τῶν σικοπέδιλων.

vf. 527. Τέκλιος] Ex Eumenidibus Cratini, ut ait
 Scholiastes.

vf. 530. Ἀρμονῶν διχαλκῶν] Concinnitate carmi-
 num fatiscente. Metaphorice de Laide jam vetula
 Epicrates: Ἐπεὶ δὲ δολιχὸν ποῖς ἴσους ἴδη τρήχῃ, τῶν
 ἀρμονῶν τε διχαλκῶν τῶν γόματ'· Sed postquam adichnum
 fuit,

AR
 515 Praeterea
 Et veteres
 Primo qui
 Qui licet
 Omnigenas
 520 Lydos, Pse
 Non poruit
 Ejectus est,
 Deinde reco
 abundant
 Per planos
 525 Verebat que
 Quin & car
 ficulneas o
 Item: Fabri
 Sed tunc, co
 Postquam lab
 530 Harmonias fa
 Ut Connas,
 Quem decur
 Et non deus
 Crates item,
 535 Qui vos parv
 Ore delicatiss
 Ille tamen so
 Haec metuan
 Oportere rem
 540 Deinde prout
 Tum demum

- 515 Praeterea quod vestrum ingenium cognovisset commutari in horas,
Et veteres poëtas, simulac consenuerant, deseruissetis.
Primo quidem non ignorans, quid evenisset Magneti, cum jam canesceret,
Qui licet multas victorias a choris adversariorum reportaverit:
Omnigenas voces mittens, psallens, introducens Aves,
520 Lydos, Psenas *impudicos*, & Ranas *quasi ranunculis perunctus*;
Non potuit durare; sed aetate senecta (non enim in juventute) demum
Ejectus est, senex factus, quod joci & risus eum desererent.
Deinde recordabatur noster poëta etiam Cratini, qui quondam multa laude
abundans,
Per planos campos fluitabat, & sede revulsas
525 Ferebat quercus, & platanos, & suos funditus adversarios:
Quin & canere tunc in convivio nihil licebat, nisi istud Cratini: Doro
ficulneos calceos habens:
Item: Fabri ingeniosorum hymnorum: adeo ille florebat.
Sed nunc, cum videatis eum delirare, non miseramini,
Postquam labant clavi, nec inest chorda,
530 Harmoniis fatiscientibus; sed jam senex obambulat perditus,
Ut Connas, coronamque aridam gerens siti perit,
Quem decebat ob victorias illas priores bibere in Prytaneo,
Et non delirare; verum spectare apud ipsum Bacchum in theatro.
Crates item, quas non iras vestras, & vexationes pertulit?
535 Qui vos parvo sumtu pastos dimittebat,
Ore delicatissimo perquam urbanas sententias pinsens;
Iste tamen solus durabat: aliquando cadens, aliquando non.
Haec metuens (*noster poëta*) semper cessavit: & praeterea dicebat:
Oportere remigem fieri, priusquam aliquis clavum teneat,
540 Deinde proretam, & speculatorem ventorum,
Tum demum gubernatorem. Quare,

Cum

ive, longum stadium, jam curris, aetate longe provecia,
& concinnitates corporis perdit jam staccescentes. Apud
Athenaeum XIII. p. 570.

vf. 531. *Ἄσπερ Κωνάς*] Nam & iste, cum esset in
sua arte praestantissimus, erat autem tibicen, in sum-
ma paupertate vivebat, & nihil habebat ex arte sua
nisi corollas, quas victor in certaminibus musicis saepe
tulerat. De isto extat Parodia versus cujusdam
Hesiodi: *Ἐσθὴ καὶ σὴ γαστρὶ δίδε χάριν, ἔσρα σε λιμὸς*
Ἐχθαίρη. Κωνὰς δὲ πολυτιμὰς νικῶσι. *Edo, & ven-*
tri tuo gratificare, ut tibi fames infensa fiat; ceterum
Connas ille coronis onustus videtur cluet. Scholiastes etiam
dicit Proverbium esse illud: *εἶδον μὲν ἔχων, διὰ δὲ*
εἴ' ἀπολωλός. In his autem omnibus Cratini notat bi-
bicitatem, ut alibi etiam.

vf. 532. *Πῶλον ἐν τῷ Πρωταίῳ*] Pro *σιτίσθη* aut
δυστίσθη: hoc etiam in Cratini bibicitatem.

vf. 535. *Ἄπο σμικρῆς δαπάνης*] Pro *σμικρῆ τῆ δα-*
πάνης. Sic apud Heliodorum Aeth. Lib. VII. p. 329.
ἀπό τῆ αὐτῶν ἡδὴν τι ἡμῶν καὶ νομῶν ἀπολα-
ύσασθαι. pro: *τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι καὶ νοήμασι.* Idem
eodem Lib. p. 337. ἀπο γυμνῆ τῶ σώματι. *nudo*
corpore. Dio Chrysof. Orat. LXV. ἀπο θαλλῶν περι-
γούσας τὰ πρόβατα. *Fronde oves circumducetes.* Idem
Dio hac ipsa phrasi, ἀπο σμικρῆς δαπάνης, usus est
Orat. VII. Kufferus.

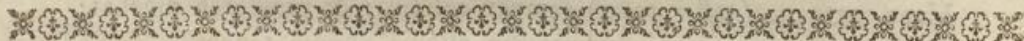
vf. 539. *Ἐσθῆν*] Huc respexit Greg. Nazianz.
Orat. XX. in Basil. M. ubi ait: *ἰπαιῶν τῆ νῆτος ἰ-*
μεν, ὅς τὴν κόπην πρότερον ἰσχυρίσας τῶ κῆν κύβητος
τῆ, κακίθην ἐπὶ τὴν ποδῶν ἀγαγῶν, καὶ πεισῶσας
τὰ ἑμπροσθεν, ἵπως ἐπὶ τῆ εἰλίμω καθίξῃ μετὰ τῶν
πολλῶν τυρθεῖσαν θάλασσαν, καὶ τὴν ἀνίμων δίδου-
σιν. *Nauticam legem laudo, quae gubernatori futuris*
primum remos tradit: deinde proretam esse jubet: &
D d d 2

Ὅτι σαρρονικῶς, κὺκ ἀνοήτως ἐσπιδήσας ἐφλυάρη,
 Αἶρεσθ' αὐτὰ πολὺ τὸ ῥόδιον, ὦ ἄπ' ἐπέμψατ' ἐφ' ἔνδεκα κόπαις,
 Θόρυβον λεηστὴν λιβαίτω,
 545 Ἴν' ὁ πικητὴς ἀπὴ χαίρων,
 Κατὰ νῦν περὶ ξας,
 Φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Δ'.

Ἴππῳ ἀναξ, Πόσειδον, ὦ
 Χαλκοκρότων ἵππων κλύπῳ
 550 Καὶ λευκοπόμοι ἀνδάνη,
 Καὶ κωατέμβολοι θοαί
 Μισσοφόροι τειήρεις,
 Μειρακίων θ' ἄμμιλα λαμ-
 φρυμοδίων ἐν ἄρμασιν,
 555 Καὶ βαρυδαιμονόγνων·
 Δεῦρ' ἔλθ' ἐς χερὸν, ὦ λευσοτείαν, ὦ
 Δελφίνων μεδέων, Συναράρατε,
 ὦ Γεραίστε, παῖ Κρόνε,
 Φορμιάνι τε φίλτατ', ἐκ
 560 τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
 ναίοις ὡς τὸ παρεστῶς.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ΙΣ'.

Τροχαϊκοὶ Τετράμετροι Καταληκτικοί.

Ἐὐλογῆσαι βυλόμεσθα τῆς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
 Ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆ γῆς ἄξιοι, κὺ ἔπέπλευ,
 Οἱ πινε περὶ ξαῖς μάχαισιν, ἐν τε ναυραγίῳ φρατῶν

Πάν-

postquam ei in prioribus istis fidit; sic gubernaculis assi-
 dere jubet post diurnam remigationem, & ventorum
 observationem." Ex Notis Kufferi.

vf. 543. Ἐφ' ἔνδεκα κόπαις] Celusma nauticum, quo
 inclamantur undecim remiges. ex Scholiis.
 vf. 544. Ἀναίτων] A festo Lenaeorum.

vf. 548. Ἴππῳ ἀναξ Πόσειδον] Aeschylus in Septem-
 thebana vf. 133. Ἴππῳ πικητῶν ἀναξ — Ποσειδῶν.
 vf. 555. Βαρυδαιμονόγνων] Sorte iniqua dicit gravari
 eos qui alunt equos, nempe propter nimios sumtus.
 Est autem figura παρ' ὑπόνοιαν· cum enim dixisset, isto-
 rum certamina placere Neptuno; debebat intulisse
 ὕψαι.

Cum modeste & non imprudenter nugans ingressus sit,
 Plausum ipsi excitate multum, & eum undenis remis prosequimini
 Acclamatione festiva,
 545 Ut poëta laetus abeat,
 Re ex sententia gesta,
 Hilari fronte nitens.

STROPHE VERSUUM XIV.

Equestris Neptune, cui
 Aeripedum equorum strepitus
 550 Et hinnitus placet;
 Nec non veloces, caerulea rostra habentes,
 Mercenariae triremes:
 Juvenumque certamina, glo-
 riantium curruum agitatione,
 555 Quos perdit cura equorum;
 Huc ades in chorum, ô aurei tridentis domine, ô
 Delphinatorum rex, qui in Sunio adoraris,
 Et in Geraesto, nate Saturno,
 Phormioni amice, prae
 560 Caeteris diis & Athe-
 niensibus in praesenti.

EPIRRHEMA VERSUUM XVI.

Trochaïci Octonarii Catalectici.

Laudare volumus majores nostros, qui
 Viros se praestabant dignos hoc solo, & ut eorum facta in peplo pingerentur,
 Qui terrestribus & navalibus praeliis

Ubi-

ὠδαιμυνδίων nam cui Deus favet, ille est felix: sed
 res ipsa coegit eum dicere contrarium.
 v. 559. Φορμιόνι] Isto duce Athenienses praeliis na-
 valibus rem bene gesserunt; hinc ei Neptunum dicit
 esse amicum.

„ v. 562. Ἐδολογῆσαι] In hoc Epirrhemate poëta car-
 „ pit sui temporis proceres, qui in praemiis depos-
 „ cendis nimii essent; quasi temp. juvarent, non ut
 „ boni cives, virtutis amore: sed ut rei faciendae
 „ studiosi, spe remunerationis. Casaubonus.”
 D d 3

- 565 Πανταχῶ νικῶντες αἰεὶ, τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν,
 Κῆδεὶς ἔδεπώποτ' αὐτῶν τῆς ὄρατιβος ἰδῶν,
 Ἡέθμισεν· ἀλλ' ὁ θυμὸς βύθους ἦν ἀμυρίας.
 Εἰ δέ πε πέσοιεν ἐς τ' ἄμον οἱ μάχη πνί,
 Ταῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἠγνῆντο μὴ πεπλωμένα,
 570 Ἀλλὰ διεπαλαίον αὐθις· ἢ στρατηγὸς ἔδ' ἄν εἴς
 Γῶν παρτῶ σίτησιν ἤτις ἐρόμην Κλεαίνετον.
 Νῦν δ' ἐὰν μὴ παρδεῖαν φέρωσι, ἢ τὰ σπία,
 Οὐ μαχεῖσθαι φασιν· ἡμεῖς δ' ἀξιόμην τῆ πόλι
 Προῖκα γυνάως ἀμύειν, ἢ θεοῖς ἐγχερίοις.
 575 Καὶ παρῶς, οὐκ αἰτῶμην ἔδεν, πλὴν τσαπτονὶ μόνως,
 Ἦν ποτ' εἰρλίω γένη), ἢ πόνων παυσώμεθα,
 Μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι, μηδ' ἀπετλεχισμῶσι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἰδ'.

- ὦ Πολιῆχε Παλλάς, ὦ
 Τῆς ἱερωτάτης ἀπα-
 580 σῶν πολέμου τε, ἢ ποιη-
 ταῖς, δυνάμει δ' ὑπερφερέ-
 σης μεδέουσα χόρας·
 Δεῦρ' ἀφίκε λαβῆσαι τιλῶ
 Ἐν στραπαῖς τε ἢ μάχαις
 585 Ἡμετέραν ξυμμερῶν
 Νίκην, ἢ χρεῖκῶν ἐπι ἐταίρα,
 Τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν τασιάζῃ.
 Νῦν δὲ δεῦρο φάνηθι· δεῖ
 Γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖςδε πά-
 590 σῆ τέχνη ποίεσαι σε νί-
 κην, εἴωρ ποτὲ, ἢ νῦν.

A N-

vf. 567. Ἡέθμισεν] Non curabant numerum hos-
 tium, an sint multo plures quam ipsi; ut in Maratho-
 ne praecipue.

ibid. Ἀμυρίας] Nomen proprium pro participio,
 ut infra, vf. 612. Νειδέαλ.

vf. 569. Ἀπεψήσαντο] Abstergebant pulverem. Io-
 quitur autem quasi de luctantibus in Palaestra allegori-
 ce. Aliter Demosthenes idem dicit, in Olynth. I. ἵνα
 ταῦτ' ἐπανορθώμενοι, τὴν ἐπὶ τοῖς στρατηγείοις ἀδοξίαν
 ἀποτρίψομεθα. Ut his vitiiis correclis impressam ob res
 sic administratas infamiae notam deleamus.

vf. 571. Κλεαίνετον] Hic auctor legis fuerat, quae
 publicum in Prytaneo cibum Ducibus adimebat, ut est
 in Scholiis. Patrem Cleonis Cleacnetum dicit Thucy-
 des Lib. III. & IV.

vf. 572. Προεδρίας] Inter honores, qui viris forti-
 bus decernebantur, praemii loco fuit & jus προ-
 εδρίας, quasi dicas jus praesidendi, sive sedendi ante
 alios. Hoc jus vim hanc habuit, ut in theatris &
 aliis publicis locis, eo praediti, possent quemvis
 excitare, nisi esset par dignitate, & ejus locum oc-
 cupare. Casaubonus & Schol.

vf. 577.

- 565 Ubique semper victores, huic urbi decus conciliarunt:
 Neque quisquam eorum unquam hostibus visis
 Eorum numerum curavit: sed animo erant ad pugnandum parato.
 Quod si forte caderent in humerum in praelio aliquo,
 Hac labe absterfa, negabant se lapsos esse;
- 570 Et denuo luētabantur: neque quisquam ductor exercitus
 Antehac cibum e prytaneo petebat compellans Cleaenetum.
 At nunc nisi locum honoratum obtineant & cibum publicum,
 Negant se pugnuros. Nos autem volumus pro focus
 Et aris gratis & fortiter pugnare:
- 575 Praeterea nihil petimus, nisi hoc unicum,
 Ut si quando pax fiat, & a bello sit ocium,
 Ne nobis invidetis, cum nosmet ipsos nitide & splendide curaverimus.

ANTISTROPHE VERSUUM XIV.

- ὦ Πραefes urbis Pallas, ὁ
 Quae sanctissimam o-
 580 mnium, belloque & poē-
 tis, potentiaque excel-
 lentem regis terram:
 Huc ades & adduc tecum illam
 In exercitibus & praeliis
- 585 Nostram adjutricem
 Victoriā, choro nostro amicam,
 Quae nobiscum hostes oppugnat.
 Hic igitur nunc appareas: oportet
 Enim viris istis quo-
- 590 vis pacto tribuere te vi-
 ctoriā nunc etiam, si unquam alias.

A N

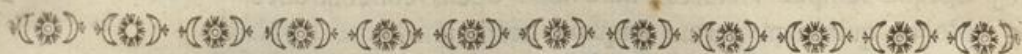
vl. 577. Ἀριστοφάνειος] Στρατιώτης est strigil, instrumentum Graecis & Plauto cum ampulla jungi solium, in mentione eorum, quae in balneis veniebant. Ideo sensus est, petere Equites, ut sibi liceat balneis saepius uti pace facta. Haec Casaubonus; loca autem ad quae respicit, videntur esse Aristophanis apud Scholiastem: ἔδει γὰρ αὐτὴν στρατιώτην εἶναι λέγουσιν. & Plauti in Stichō & Persā. Vid. Thef. Rob. Stephan.

vl. 578. Πολιεύχῃ] Vide ad vl. 586. Dicitur autem ἡ πόλις ἔχει τὴν πύλιν. In Thesimophoriaz, vl. 1151.

de Pallade: ἡ πόλις ἡμετέραν ἔχει.

vl. 582. Μεινσα χεῖρας] Infra, vl. 759. τῆ μιν δεσποίνῃ Ἀθηνῶν τῆ ἢ πόλεως μεθέσθαι ἐρχομένη.

vl. 586. Νίκη] Hic Victoriā distinguit a Minerva, ut alias etiam distinguitur; sed Sophocles in Philoctete vl. 134. ipsam Minervam vocat Victoriā: Ἐγὼ δὲ ὁ πύμπαν δόλιον ἔγχεσσαν τῶν, Νίκη δὲ Ἀθῶν πόλις, ἡ σάξῃ μὲν Ζεὺς. Mercurius autem deducor ducor nos, & Victoria Minerva, urbium praefes, quae servat me semper. Ubi Scholia: Πολιάς, πολιεύχῃ. ἔπας ἡ πόλις. Ἀθῶν Νίκη καλεῖται εἰ τῆ Ἀττικῆ.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 15'.

Τροχαϊκοὶ Τετράμετροι Καταληκτικοί.

Αξίους τοῖσι ἵπποις, βυλόμεσθ' ἐπαιέσαι.
 Ἄξιοι δ' εἰς βύλογιας· πολλὰ γὰρ δὴ πρᾶγμα
 Ζευδίνεγγαν μεθ' ἡμῶν, εἰβολάς τε καὶ μάχας.
 595 Ἀλλὰ τὰν τῆ γῆ μ' αὐτῶν οὐκ ἄραν θαυμάζομεν,
 Ὡς ὅτ' εἰς τὰς ἵππαγωγὰς εἰσεπιδῶν ἀνδρικῶς,
 Πειράζομεν κάθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα, καὶ κρόμματα.
 Εἶτα τὰς κώπας λαβόντες, ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί,
 Ἐμβαλόντες ἀνεβύαξαν, ἵππαπαί, τίς ἐμβαλεῖ;
 600 Ληπτεῖον μάλλον· τί θρῶν; οὐκ ἔλας, ὦ Σαμφόρα;
 Ἐξεπιδῶν τ' εἰς Κόρινθον· εἶτα γ' οἱ νεώτεροι
 Ταῖς ὀπλῶς ἀρυττον θύνας, καὶ μετήεσαν πρᾶγμα.
 Ἦδιον δὲ τὸς παγύρας ἀντι πῶας Μηδικῶς,
 Εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, καὶ βυθὸς θηρώσομαι.
 605 Ὡς ἔφη Θέαρ'· εἰπεῖν κερκίνον Κορίθιον,
 Δεινά γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μήτ' εἰ βυθὸς θηρώσομαι,
 Μήτ' εἰ γῆ, μήτ' εἰ θαλάττῃ ἀφ' αὐγῆν τὸς ἵππώεας.

„vf. 592. Ἄξίους] Quod sequitur Antepirrhema, est totum licentiae poeticae. Introducuntur Equites, suos equos dilaudantes, ut praemia illis posscentes. Quorsum hoc? Poeta traducere vult Equites ipsos, qui amore equorum caeco ferrentur, & saepe non minus eos curarent quam homines.” Ex Notis Casauboni.
 „vf. 597. Κάθωνας] Scholiastes ad hunc locum & ad Pacem vf. 1094. ἐπιδοῦ μεριστὸν ἄλλοις ἐκβάλλον οἱ νεώταυ, κάθωνας εἶχον. Quoniam dispartitam aquam accipiebant nautae, habebant colthonas, pocula sic dicta.
 „vf. 599. Ἐμβαλόντες] De remigantibus etiam Ranis vf. 206. πῶας θηρώσομαι — ἐλάθειν; deinde alter· ἐλάθειν — ἵππων ἀπαξ ἐμβαλεῖν.
 „Ibid. ἵππαπαί] Scholiastes: τὸ δὲ ἵππαπαί, ἵππας παρὰ τὸ ἵππαπαί, εἰρηκᾶς ὡς ἐπὶ ἵππων. ἵππας δὲ ἵππαπαί ἵππων ἵππων ἵππων. Dicitur de equis loquens, dicitur

ἵππαπαί (quod est ab ἵππῳ, equus) & alludit ad ἵππαπαί, quod est acclamatio nautica. Vide in Ranis vf. 1099.
 „vf. 600. Οὐκ ἔλας, ὦ Σαμφόρα] Equus equum sic compellat. Verbum ἐλάθειν de equo neutraliter usurpavit in Nubibus vf. 1302. ὕπαγε· τί μέλλεις; καὶ ἔλας, ὦ Σαμφόρα; ποῦ ποῦ το ἄγε; ποῦ ποῦ περὶ; alias de auriga equos agitante, active; ibid. vf. 1276. ἵππας γ' ἐλάθειν ἐξέπειρος. Hic in Equitibus in praesenti loco, de remigatione; unde etiam κωπηλατεῖν ab hoc verbo. Sic ἐλάθειν καὶ infra, vf. 1179.
 „vf. 601. Εἰς Κόρινθον] Post res apud Pylam, Demosthenis & Cleonis auspiciis gestas, de quibus in hac Comoedia passim fit mentio; Athenienses statim expeditionem in Corinthios susceperunt. Thucydides Lib. IV. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Πύλου γενόμενα. Τὸ δ' αὐτὸ θῆρας μετὰ ταῦτα εὐθὺς Ἀθηναῖοι εἰς τὴν Κορίνθον ἐστράτευσαν,

ANTEPIRRHEMA VERSUUM XVI.

Octonarii Trochaïci Catalectici.

Quorum conscii simus de equis, ea volumus laudare:
 Digni autem sunt laudatione; multas enim res
 Communiter gesserunt nobiscum, irruptionibusque & praeliis inter-
 fuerunt.

- 595 Sed quae in terra fecerunt, ea non adeo miramur,
 Ut cum in hippagines insiliebant fortiter,
 Et emebant pocula militaria, itemque allia & caepas:
 Deinde acceptis remis, uti nos homines,
 Incumbentes hinniebant: hippapae, quis incumbet remis?
 600 Magis capeffendum opus: quid facimus? nonne ages remum, Samphora?
 Exiliebantquæ in Corinthum: deinde juniores
 Ungulis fodiebant cubilia, & accersebant stragula.
 Edebant autem caneros pro hërba Medica,
 Si quis proreperet foras, quin & in profundo eos venabantur.
 605 Itaque Theorus dicebat sic locutum esse cancrum Corinthium;
 Grave & intolerabile est, ô Neptune, si nec in profundo potero,
 Nec in terra, nec in mari effugere equites.

ναυσὶν ὀρθόκοινα, καὶ διακοσίαις ἰωνῶν καὶ
 ἐν ἰωνοπολίαις ναυσὶ, διακοσίαις ἰωνῶν. Atque haec
 quidem circa Pylum gesta sunt. Eadem aestate, statim post
 haec, Athenienses in agrum Corinthium profecti sunt cum
 octoginta navibus, & duobus millibus gravis armaturae mi-
 litum nominis Aetici, & cum ducentis Equitibus, qui in
 Hippaginibus vehebantur.

vf. 602. Μετέσαν ἐσώμαλα] Ibant ad ferenda stragula,
 id est, accersebant. In Acharn. vf. 723. ἐγὼ δὲ τὴν σή-
 λην — μίπειμι. Sic μεταλλῆν, μεθῆκον, μετασειχῆν,
 μεταστῆχῆν] ire, currere ad aliquem adducendum, vel
 aliquid ferendum. Vide in Pace vf. 261.

vf. 605. Ἦς ἰόν] Ita recte Edd. Juntae & Farrei &
 Brubachii; non ἰόν, quod ex Aldina nuper reten-
 tum.

Ibid. Ἦς ἰόν ὀρθόκοι] Scholiastes dicit, hunc tan-
 quam moechum perfringi, & ἰχθυοφάγον, & impro-

bum; & in Corintho versatum esse, propter meretri-
 ces, quae ibi erant plurimae; itaque audire ibi po-
 tuit, quid dixerit Cancer Corinthius. Sed magis pla-
 cet, quod ibi additur de Theoro isto: Ἦς δὲ καὶ κέ-
 λαξ· ταῦτα δὲ λέγει, ἴσως κολακίαν τὰς ἰωνίας·
 Idem isto erat & adulator; haec ergo dicit forte adulans
 Equitibus. Vide in Vespis vf. 45.

Ibid. Καρκίον] Scholiastes: προσκοίη εἰς τινα Κάρκι-
 νον· διὰ τὸτο γὰρ καὶ τὰς ἰωνίας, καὶ ἐκ ἰωνίας·
 Tangit quendam Carcinum didum hominem; propterea enim
 (vf. 607.) ἰωνίας equites, & non ἰωνίας equos dixit.
 Nempe, Carcino isti tanquam improbo homini infen-
 sus videtur fuisse ordo Equestris. Sed fatius est per
 caneros intelligi Corinthios, ut per equos intelligun-
 tur Atheniensium equites.

vf. 607. ἰωνίας] Pro ἰωνίας praeter expectatio-
 nem. Vide Notam praeced.